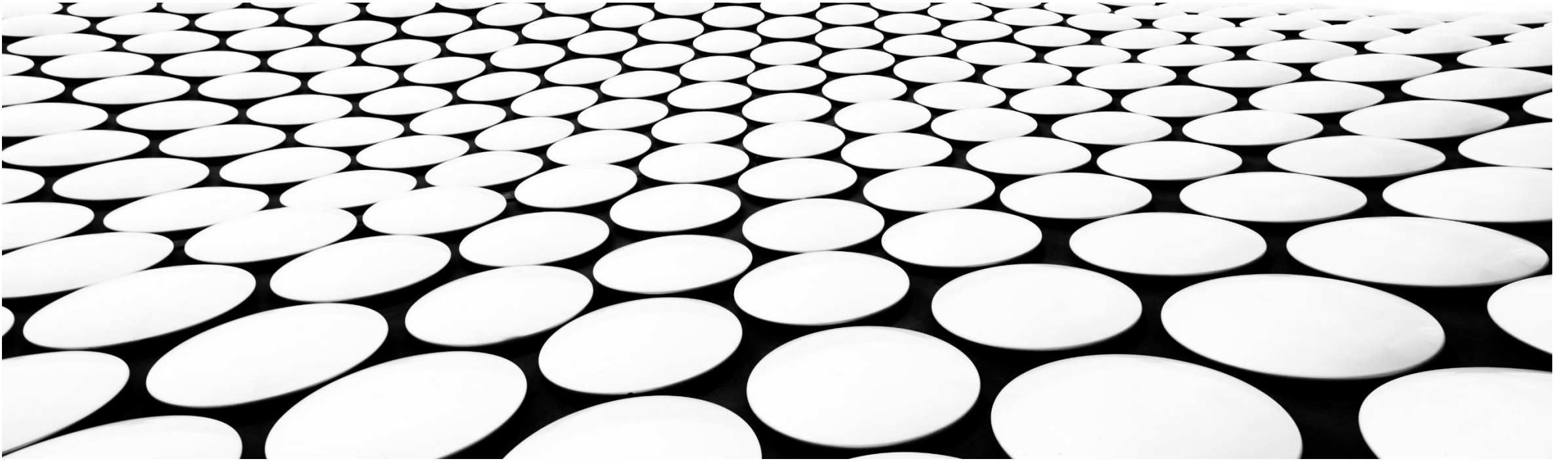

DIZAJN POSLE DRUGOG SVETSKOG RATA

NEMAČKA

- 1945 – 1952. god Obnova Zapadne Nemačke (Maršalov plan)
- Fondacija „Šol“ – 1950. (Inge Šol) osniva u znak sećanja na brata i sestru, članove „Bele ruže“ koje su pogubili nacisti 1943.
- Ideja o osnivanju institucije humanističkog tipa koja bi uključila kreativne aktivnosti i povezela ih sa svakodnevnim životom
- Projekat podržan sa milion maraka iz američke Vrhovne komande, podrška od nemačkog saveznog finansijskog direktora i Evropske pomoći, kao i od privatnika i industrije.

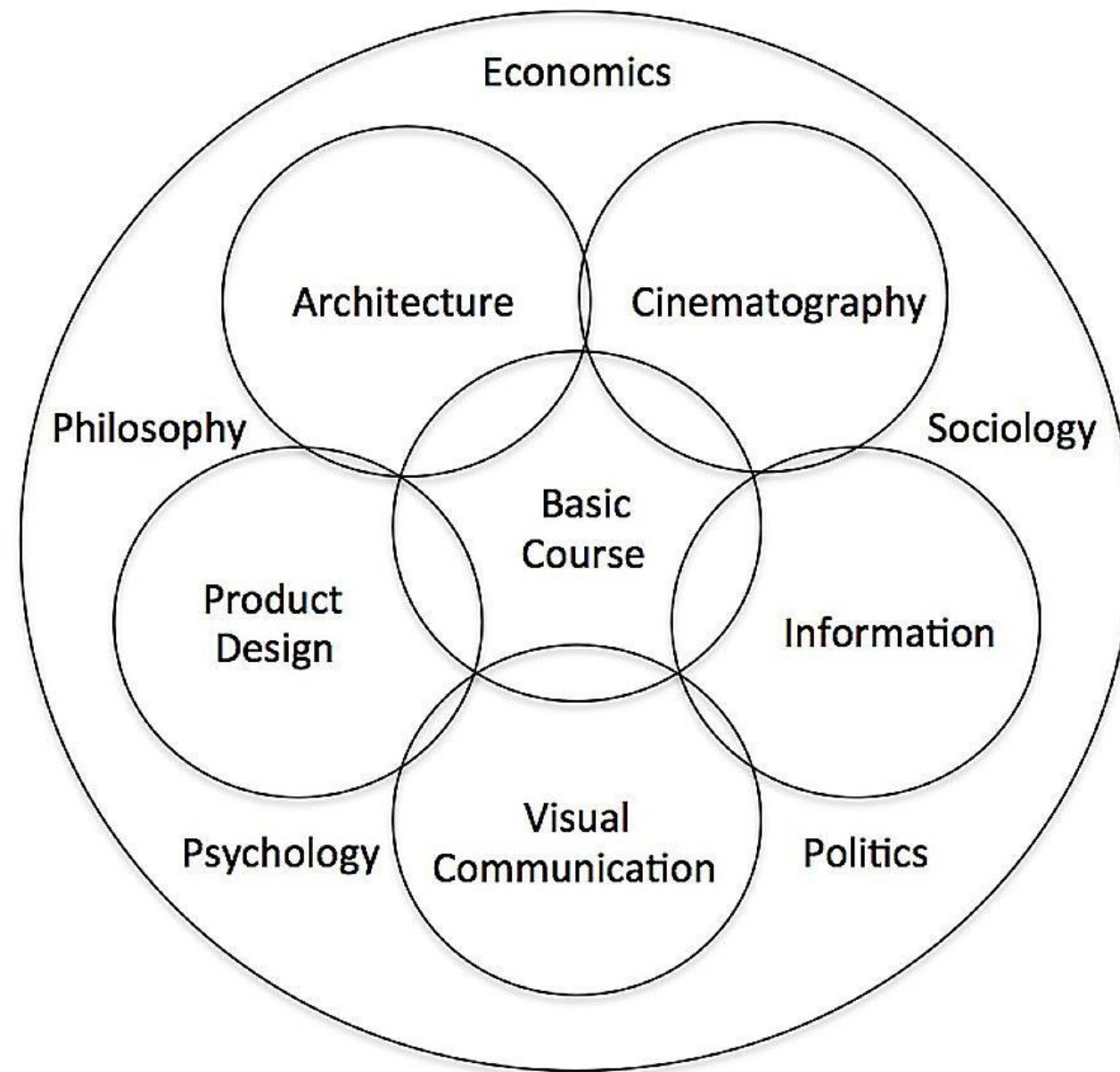
ŠKOLA DIZAJNA U ULMU

- Najvredniji rezultati na polju podučavanja dizajna
- 1953. osniva se Viša škola za oblikovanje u Ulmu (koledž za dizajn)
- Inge Šol-Ajher, Otl Ajher i Maks Bil (arhitekta i grafičar) – bivši učenik Bauhauusa
- Subvencionisana od Amerikanaca
- Holistički multidisciplinarni kontekst dizajna
- Sociologija, psihologija, politika, ekonomija, filozofija integrisani sa estetikom i tehnologijom
- Odeljenja za dizajn, vizuelne komunikacije, arhitekturu, informacije i film.
- Prvi upravnik Maks Bil

- Škola trajala 4 godine
- Prva godina - osnovni kurs
- Ostale godine studenti biraju specijalnosti: dizajn, vizuelne komunikacije, industrijalizovana gradnja, informatika ili film.
- Predavači: Jozef Alberts, Johanes Iten, Valter Peterhans, Helena Šmit, Mis van der Roe, Valter Gropijus, Herbert Bajer, Bekminster Fuller, Konrad Vaksman i mnogi drugi.
- Maksa Bila nasleđuje Tomas Maldonado koji ima drugačiji pristup školi („operativna nauka“)
- Prva izložba 1958. god.
- Izdaju i časopis „Ulm“ (na nemačkom i engleskom)
- Škola prestaje sa radom 1968. godine.

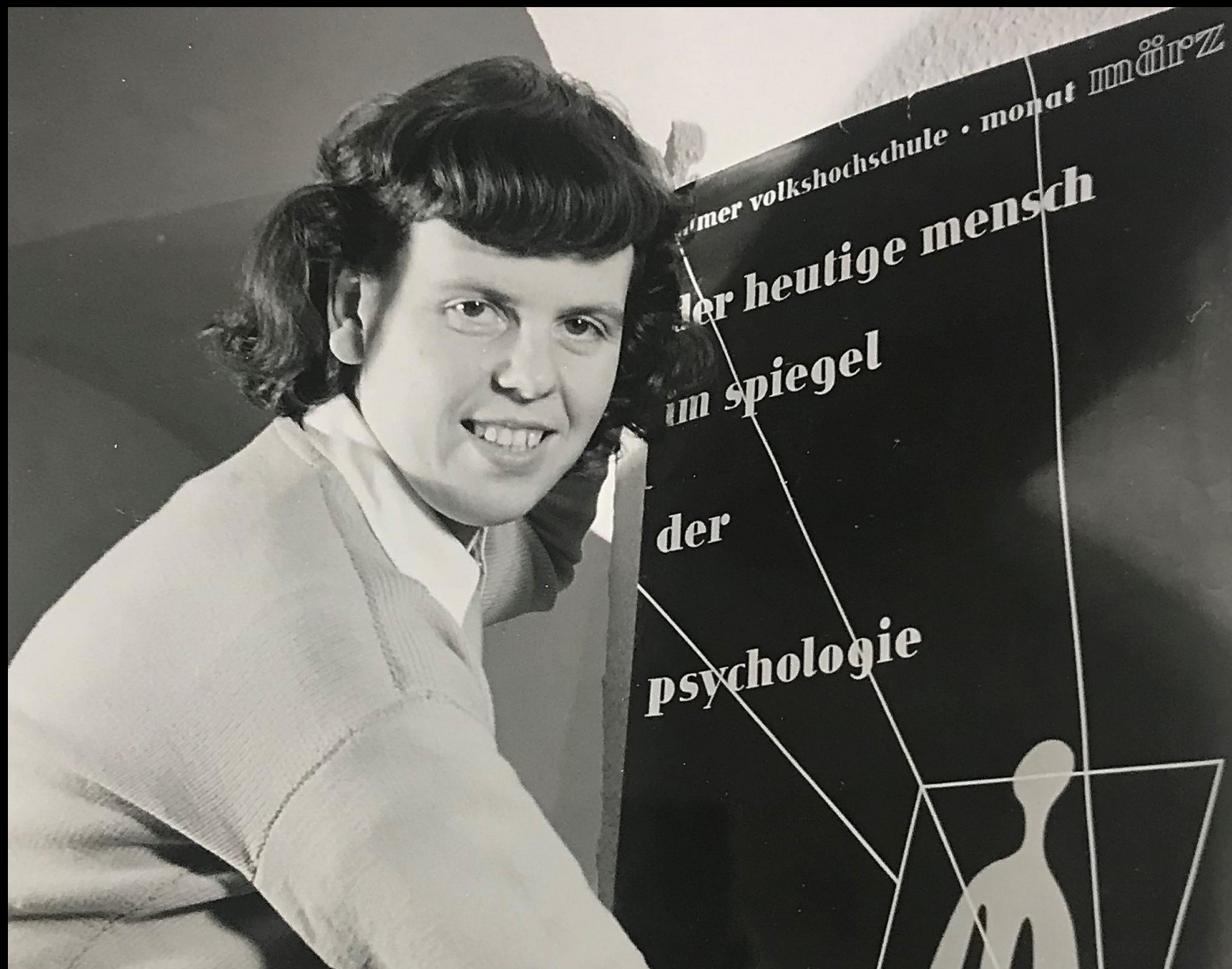
Tomas Maldonado, teoretičar funkcionalnog dizajna daje definiciju dizajna: „**Dizajn je stvaralačka aktivnost koja se sastoji u određivanju jasnih svojstava predmeta koji se želi industrijski proizvesti. Pod jasnim svojstvima ne podrazumevaju se samo spoljašnja obeležja već i strukturne veze koje predmetu daju koherentnu celinu**“.

- Predavanje na Svetskoj izložbi u Briselu 1958. „Nove industrijske perspektive i oblikovanje dizajnera.“ Predavanje je bilo prilika za raspravu o povezanosti industrijskog dizajna i estetike.

Inge Šol Ajher, 1917-98.

Inge Ajter Šol i Otl Ajher, plakat za predavanje, 1947.

U IME NEMAČKOG NARODA u akciji protiv

1. Hans Fric Šol, Minhén, rođen u Ingershajmu, 22. septembra 1918.
2. Sofija Magdalena Šol, Minhén, rođena u Forhtenbergu, 9. maja 1921.
3. Kristof Herman Probst, iz Aldransa u Inzbruku, rođen u Murnauu, 6. novembra 1919., sada u istražnom pritvoru u vezi izdajničke pomoći neprijatelju, priprema za veleizdaju i slabljenja oružane bezbednosti nacije, prvi Senat Narodnog suda, na osnovu suđenja održanog 22. februara 1943. godine, na kome su oficiri bili: Predsednik Narodnog suda Dr. Frejzler, predsedavajući, direktor regionalnog pravosuđa Stir, vođa SS grupe Brajthaupt, vođa SA grupe Bunge, državni sekretar i vođa SA grupe Koglmajer, i predstavlja generalnog tužioca u Vrhovnom sudu Rajha, Rajh advokat Vajersberg,

Nalazimo: da su optuženi u vreme rata putem letaka pozivali na sabotažu ratnih napora i naoružanja i na rušenje nacionalsocijalističkog načina života našeg naroda, propagirali defetističke ideje i najviše vulgarno oklevetao Firera, čime je pružio pomoć neprijatelju Rajha i oslabio oružanu bezbednost nacije.

Zbog toga će biti kažnjeni smrću.

Njihova čast i prava kao građana su zauvek izgubljeni.

Spomenik „Beloj ruži“ u Minhenu

Maks Bil, 1908 – 1994.

Maks Bil je rođen u Vinterturu. Nakon šegrtovanja kao kujundžija srebra tokom 1924–1927, Bil je počeo da studira u Bauhausu u Desauu kod mnogih nastavnika uključujući Vasilija Kandinskog, Pola Klea i Oskara Šlemera od 1927. do 1929. godine, nakon čega se preselio u Cirihi.

Nakon što je radio na grafičkom dizajnu za nekoliko modernih zgrada koje se grade, izgradio je svoje prvo delo, sopstvenu kuću i atelje (1932–33) u Cirihi-Hongu. Od 1937. naovamo bio je glavni pokretač Allianz grupe švajcarskih umetnika.

Bilov rad se smatra jednim od najvažnijih uticaja na švajcarski grafički dizajn počevši od 1950-ih sa svojim teorijskim radovima i inovativnim radom. Njegova veza sa tekovinama modernog pokreta dala mu je poseban autoritet. Kao industrijski dizajner, njegov rad karakteriše jasnoća dizajna i precizne proporcije. Primeri su elegantni satovi i satovi dizajnirani za Junghansa, dugogodišnjeg klijenta. Među Billovim najznačajnijim dizajnom proizvoda je „Ulmer Hocker“ iz 1954. godine, stolica koja se takođe može koristiti kao element police, sto za zvučnike, tablet ili bočni sto. Iako je stolica bila kreacija dizajnera škole Bila i Ulma Hansa Gugelota, često se naziva "Bil Hoker" jer je prva skica na koktel salveti bila Billov rad.

Godine 1944. Bil je postao profesor na Kunstgewerbeschule u Cirihi. Godine 1953., zajedno sa Inge Ajcher-Šol i Otl Ajerom, osnovao je **Ulmsku školu dizajna (nemački: Hochschule für Gestaltung – HfG Ulm) u Ulmu**, Nemačka, školu dizajna koja je prvobitno nastala u tradiciji Bauhauasa, a koja je kasnije razvila novi pristup obrazovanju u dizajnu koji integriše umetnost i nauku. Škola je bila istaknuta po uključivanju semiotike kao oblasti proučavanja. Škola je zatvorena 1968. Među profesorima i studentima bili su Tomas Maldonado, Otl Ajher, Jozef Albers, Johanes Iten, Džon Lotes, Valter Zejšteg i Piter Zajc.

Bil je bio profesor na Hochschule für bildende Künste Hamburg i predsedavajući za dizajn životne sredine od 1967. do 1974. Godine 1973. postao je pridruženi član Kraljevske flamanske akademije nauka, književnosti i lepih umetnosti u Briselu. Godine 1976. postao je član Berlinske akademije umetnosti. Pored svog predavanja, Bill je pisao i držao opsežna predavanja o umetnosti, arhitekturi i dizajnu, pojavljujući se na simpozijumima i dizajnerskim konferencijama širom sveta. Napisao je knjige o Le Korbizjeu, Kandinskom, Ludvigu Mis van der Roey i teoriji umetnosti.

Max Bil, Zgrada u Ulmu, 1955.

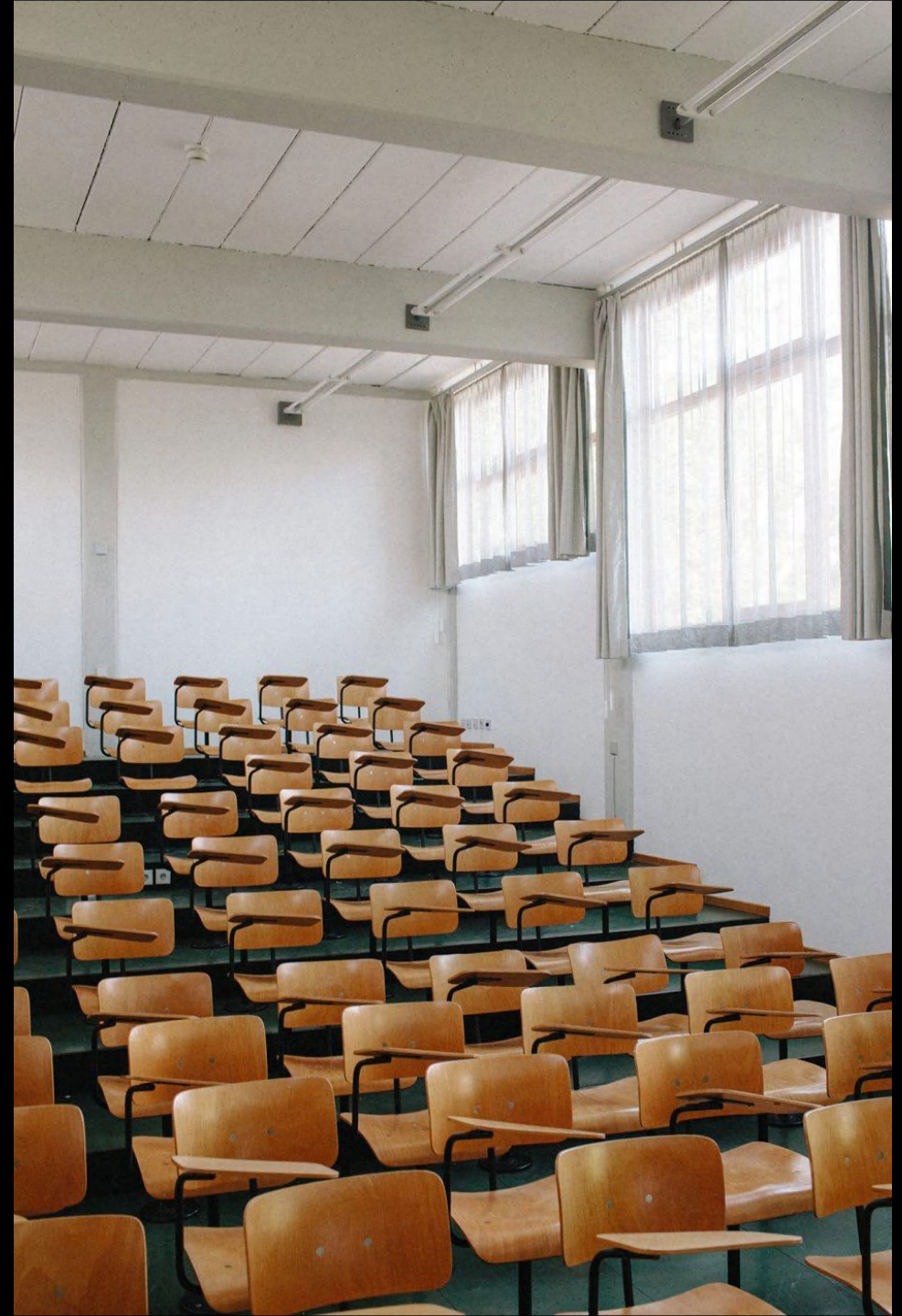

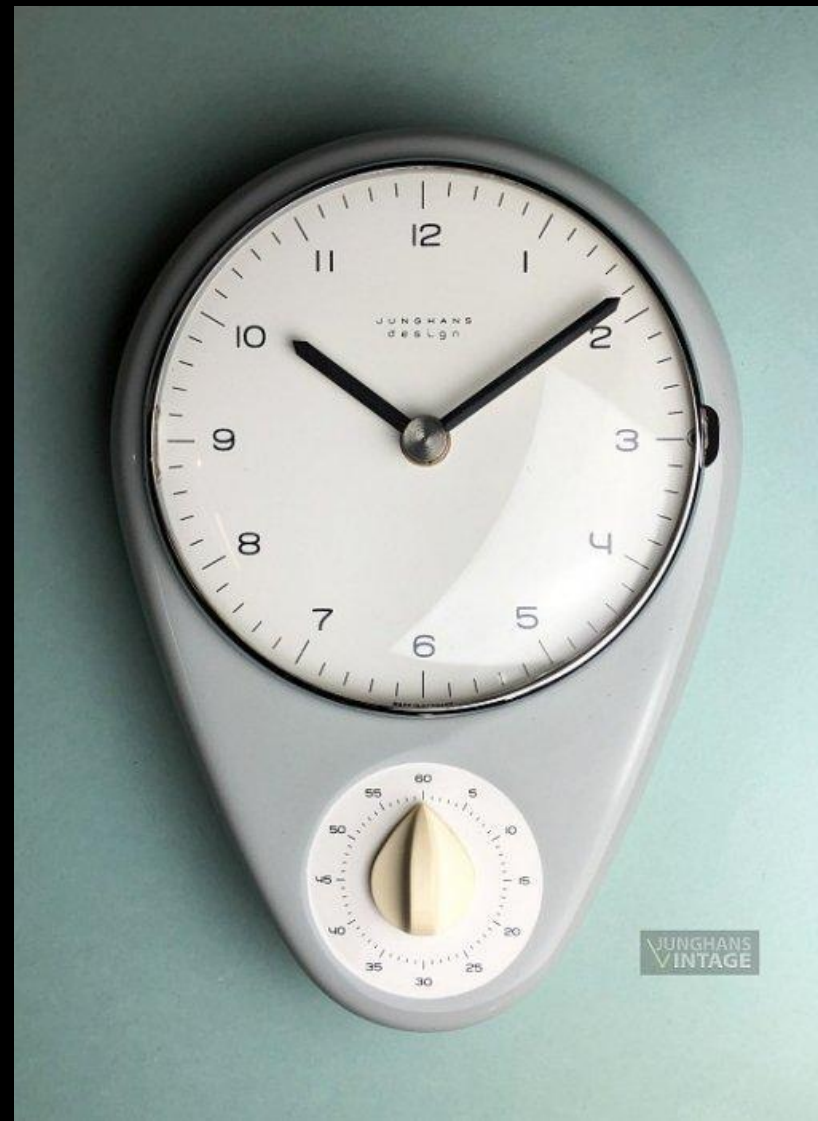

- Gradnja šole 1953 – 1955.
- Projektant Maks Bil
- Gradnja armirano-betonska konstrukcija
- Prostrane radionice, spavaonice, kafeterija
- Unutrašnjost dizajnirana za fleksibilnu upotrebu
- Spoljne terase često korišćene za predavanja

Profesori i studenti u Ulmu

Maks Bil, sat za kuhinju sa alarmom, 1962.

Maks Bil, stoni satovi, 1958.

Maks Bil, zidni časovnik 22cm, 1961.

Maks Bil, zidni časovnik 22cm, 1961.

Maks Bil, 1962.

Maks Bil

Maks Bil, Hans Gugelot,
1954.

Max Bill, drveni stolić

Max Bill, kafe stolić, 1949- 50.

Max Bill, sklopivi stolić, 1949.

Maks Bil, Drveni stolić, 1949.

Maks Bil, sklopivi stolić

Maks Bil, 1949.

Maks Bil, 1951.

Maks Bil

Maks Bil, 1939 – 1941.

Maks Bil, konstrukcije, 1944 – 45.

Maks Bil, 1935 – 53.

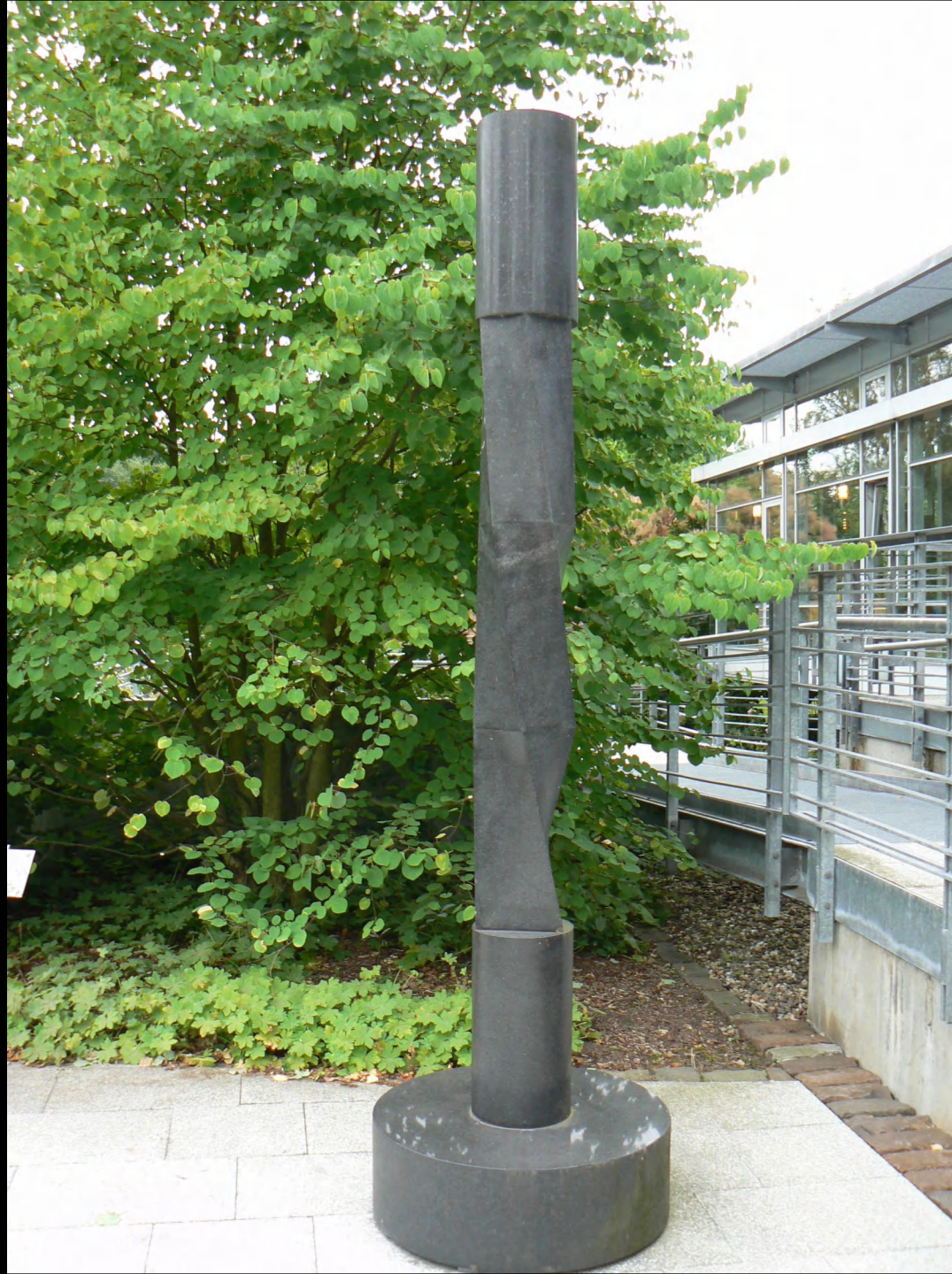
Maks Bil, 1946.

Maks Bil, 1947 – 48.

Maks Bil, 1966.

Maks Bil, 1966.

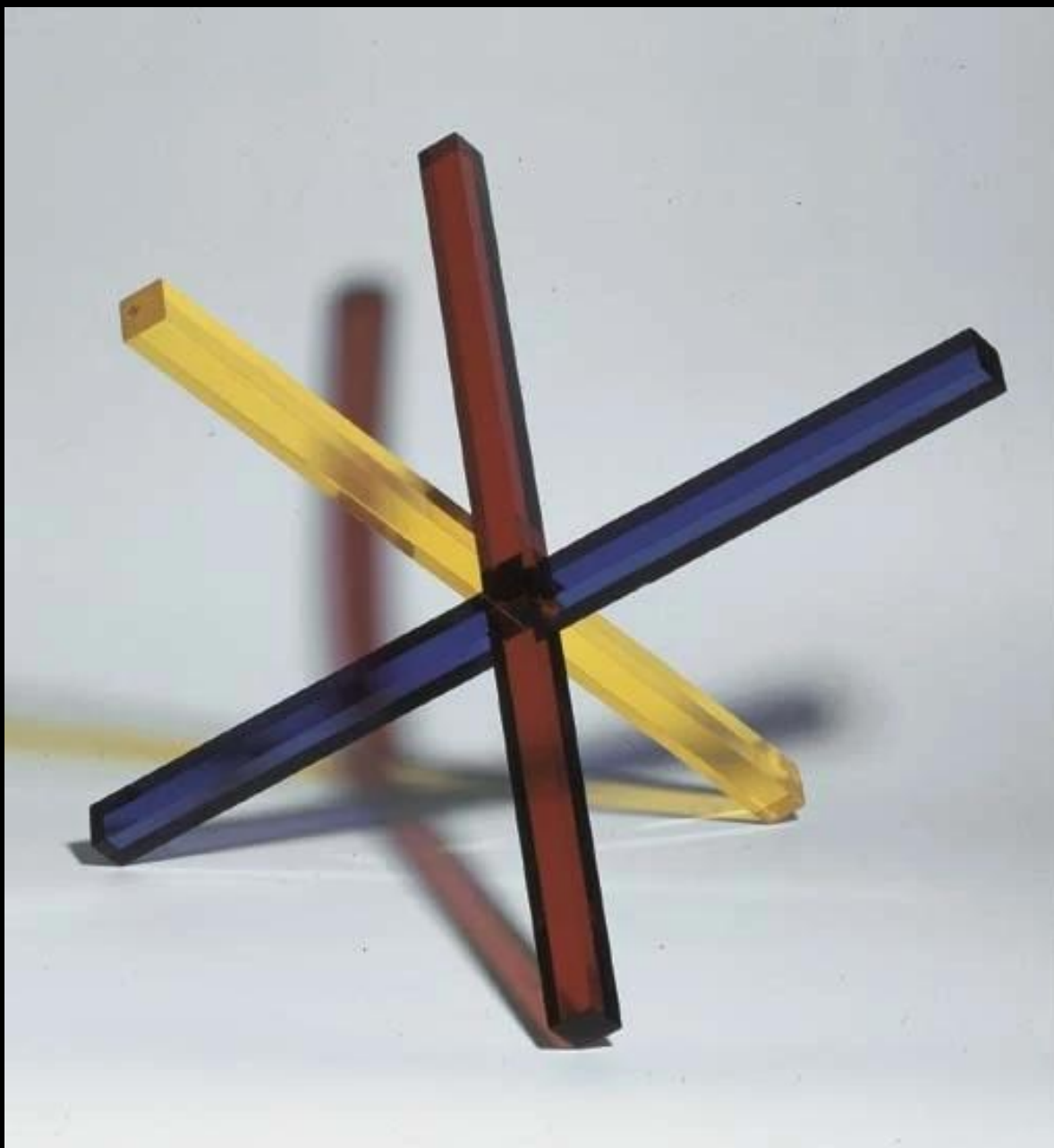
Maks Bil, *Ritam u svemiru*, 1967.

Maks Bil, Spomenik Ajnštajnu, Ulm, 1982.

Maks Bil, Paviljon skulptura u Cirihi, 1983.

Maks Bil, 1961 – 1968.

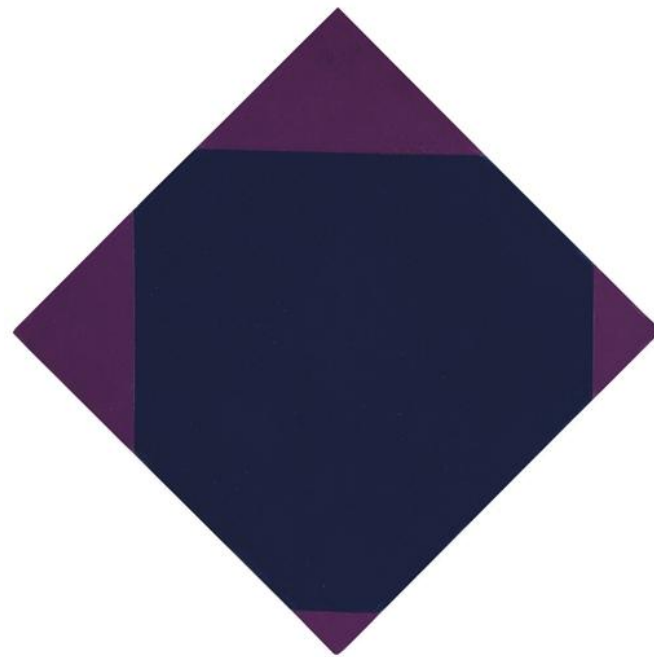
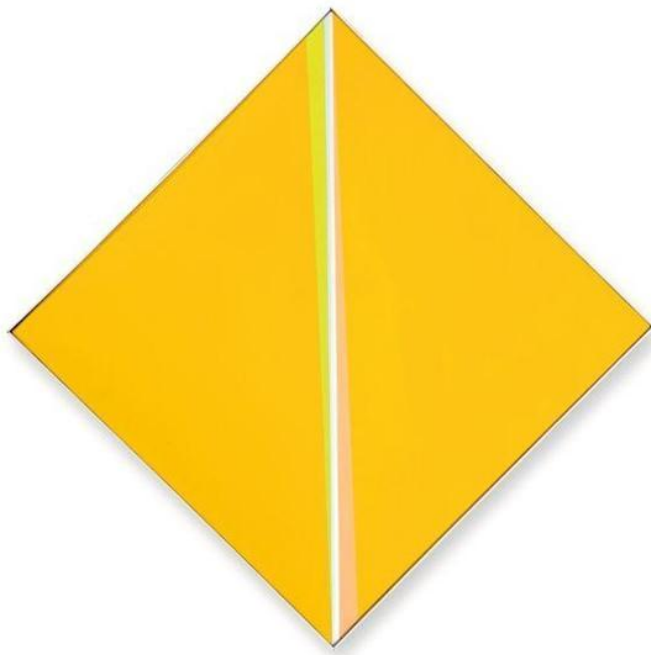
Maks Bil, 1961 – 1968.

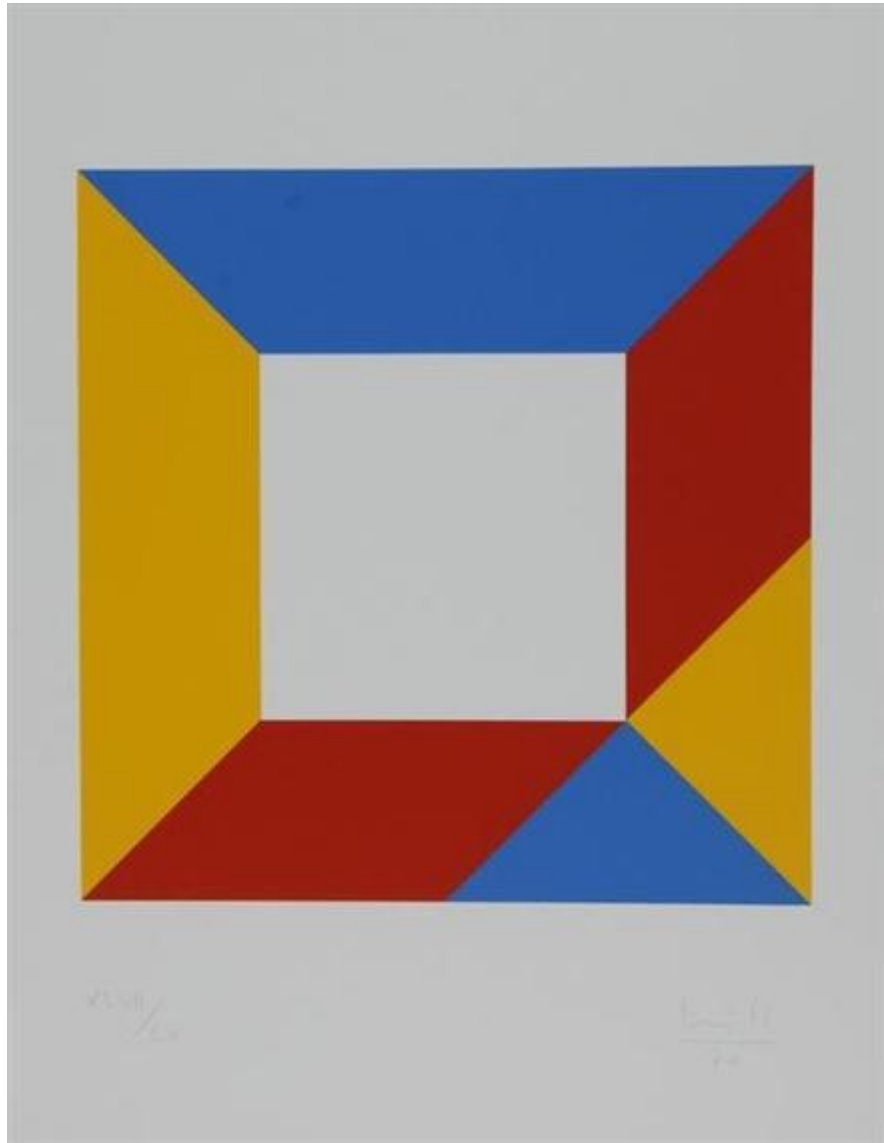
Maks Bil, 1951.

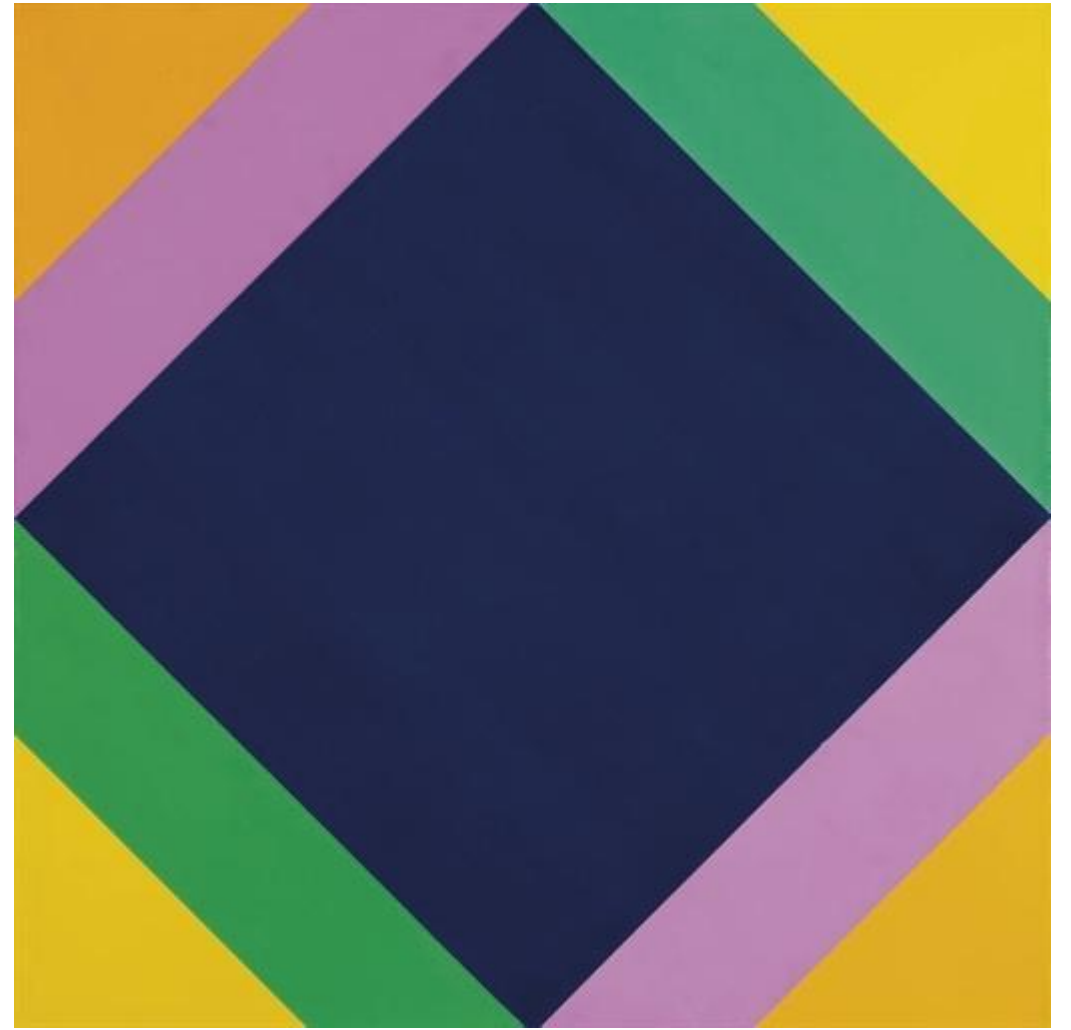
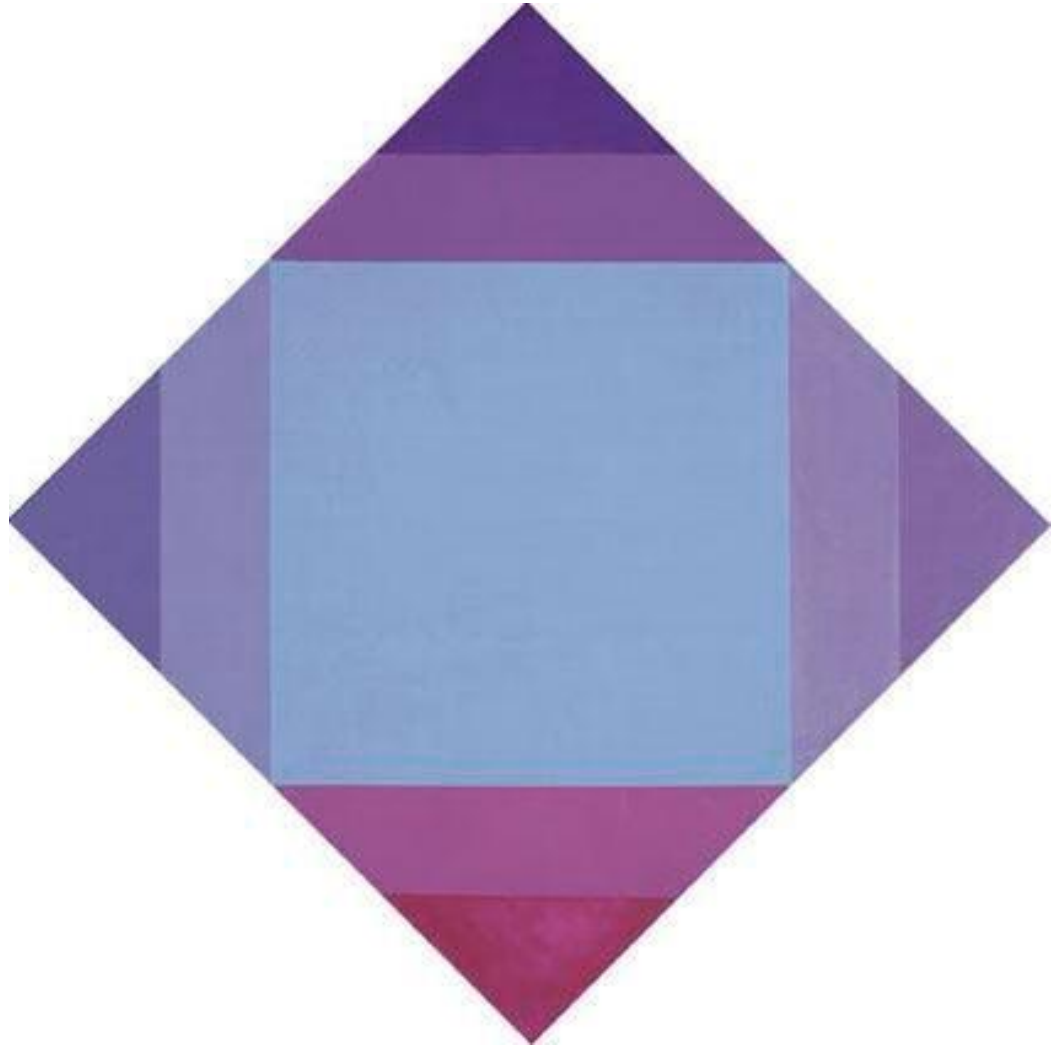

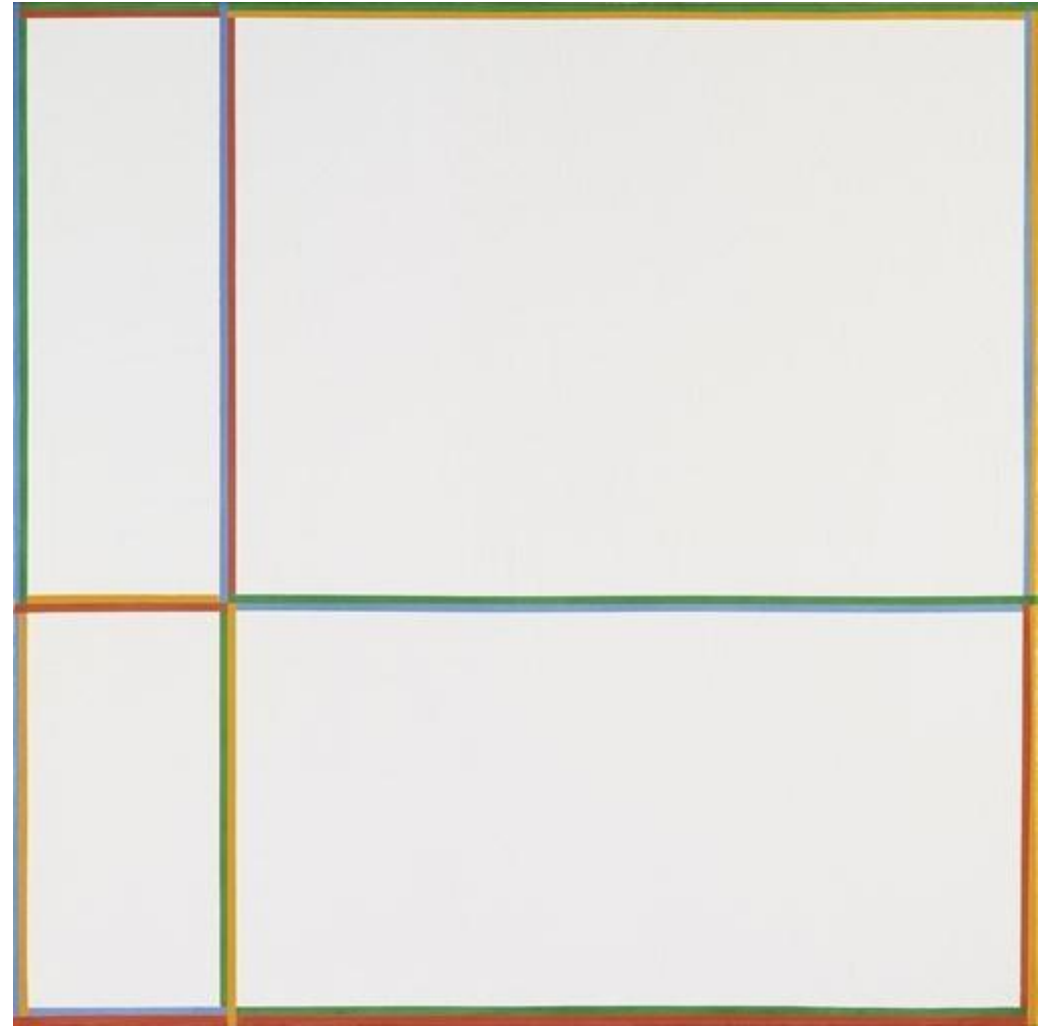
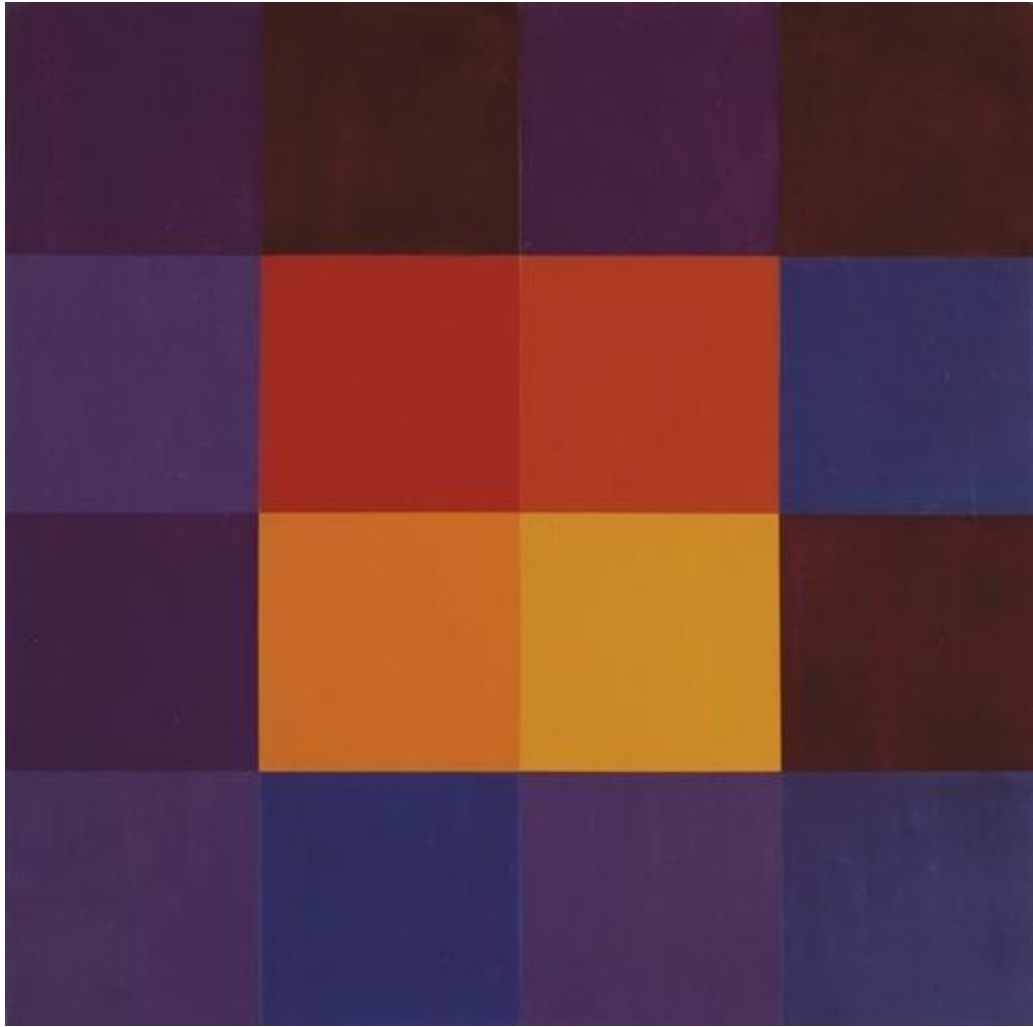
Maks Bil, 1960.

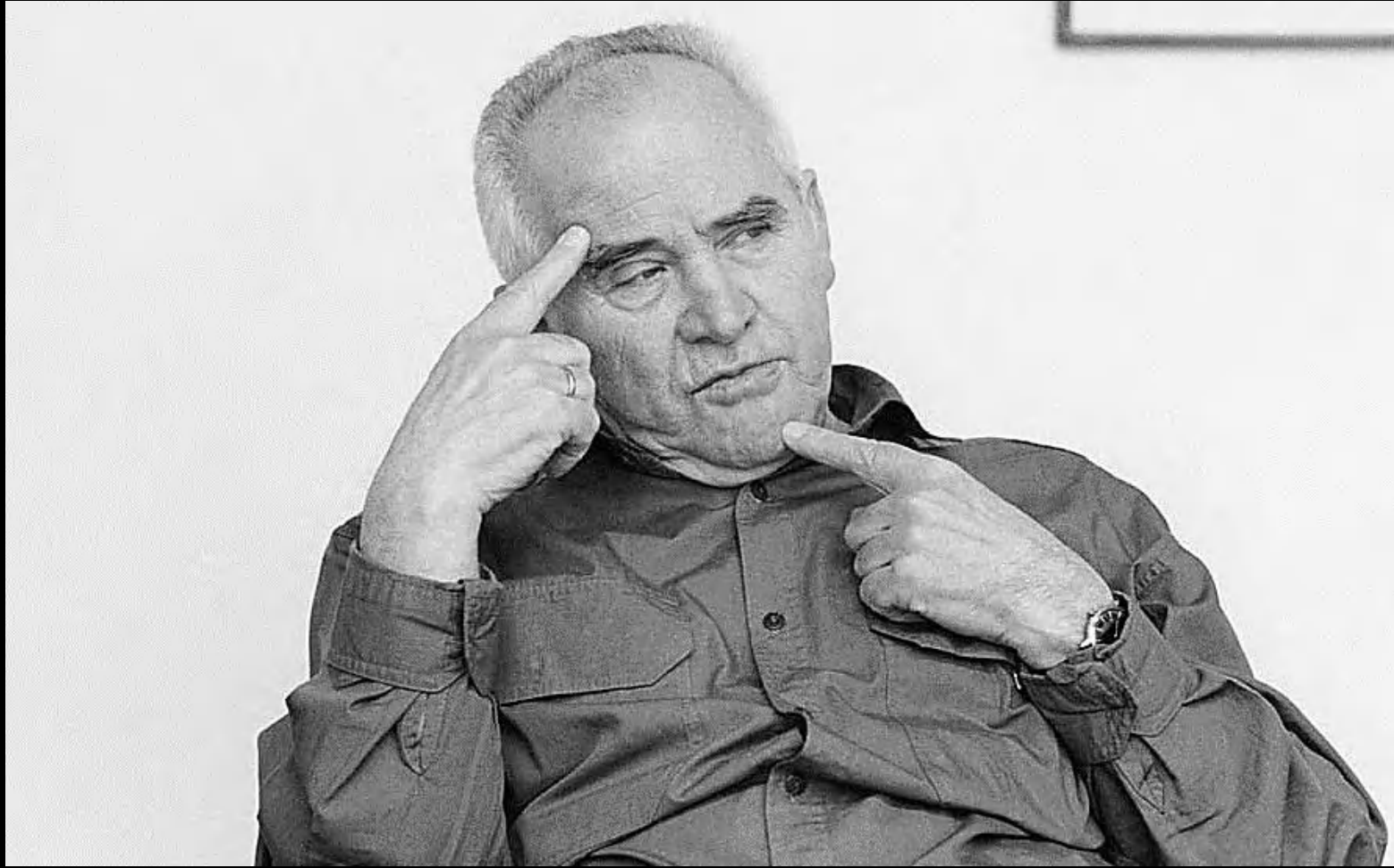

Maks Bil, 1961 – 1968.

Otl Ajher, 1922-1991.

Oto „Otl“ Ajher (13. maj 1922 — 1. septembar 1991) je bio nemački grafički dizajner i tipograf. Aicher je bio suosnivač i predavao na uticajnoj školi dizajna u Ulmu. Poznat je po tome što je predvodio dizajnerski tim na Letnjim olimpijskim igrama 1972. u Minhenu, i po tome što je nadgledao kreiranje njegovog sistema piktoograma koji se često koristi. Aicher je takođe razvio Rotis tip slova.

Ajher je rođen u Ulmu, u jugozapadnoj državi Baden-Virtemberg, 13. maja 1922. Ajher je bio drug iz razreda i prijatelj Venera Šola i preko njega je upoznao Vernerovu porodicu, uključujući njegovu braću i sestre Hansa i Sofi Šol (oboje bi pogubljeni 1943. zbog članstva u pokretu otpora Bele ruže u nacističkoj Nemačkoj). Kao i Solovi, Ajher se snažno protivio nacističkom pokretu. Uhapšen je 1937. jer je odbio da se pridruži Hitlerjugendu, pa je zbog toga pao na prijemnom ispitu 1941. Potom je pozvan u nemačku vojsku da se bori u Drugom svetskom ratu. 1945. dezertirao je iz vojske i sakrio se u kući Solovih u Vutahu.

1946. godine, nakon završetka rata, Ajher je počeo da studira vajarstvo na Akademiji lepih umetnosti u Minhenu. Godine 1947. otvorio je sopstveni studio u Ulmu.

1952. oženio se Inge Šol, starijom sestrom Venera, Hansa i Sofije.

Godine 1953., zajedno sa Inge Šol i Maksom Bilom, osnovao je Školu dizajna u Ulmu (Hochschule fur Gestaltung Ulm), koja je postala jedan od vodećih nemačkih obrazovnih centara za dizajn od svog osnivanja do zatvaranja 1968. Nastavnici i studenti su uključivali takve značajne dizajneri kao što su Tomas Maldonado, Peter Seitz i Anthoni Frohaug.

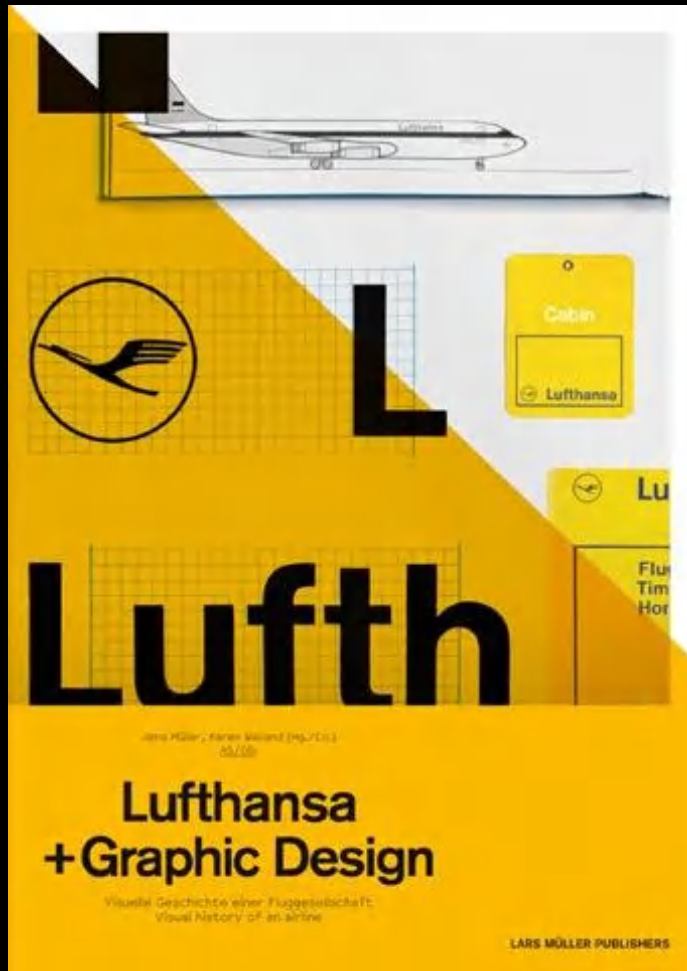
Aicher je bio u velikoj meri uključen u korporativno brendiranje i smatra se jednim od pionira korporativnog dizajna. Između ostalih, bio je uticajan na korporativni identitet kompanije Braun, a dizajnirao je i logo nemačke avio-kompanije Lufthanza 1969. godine.

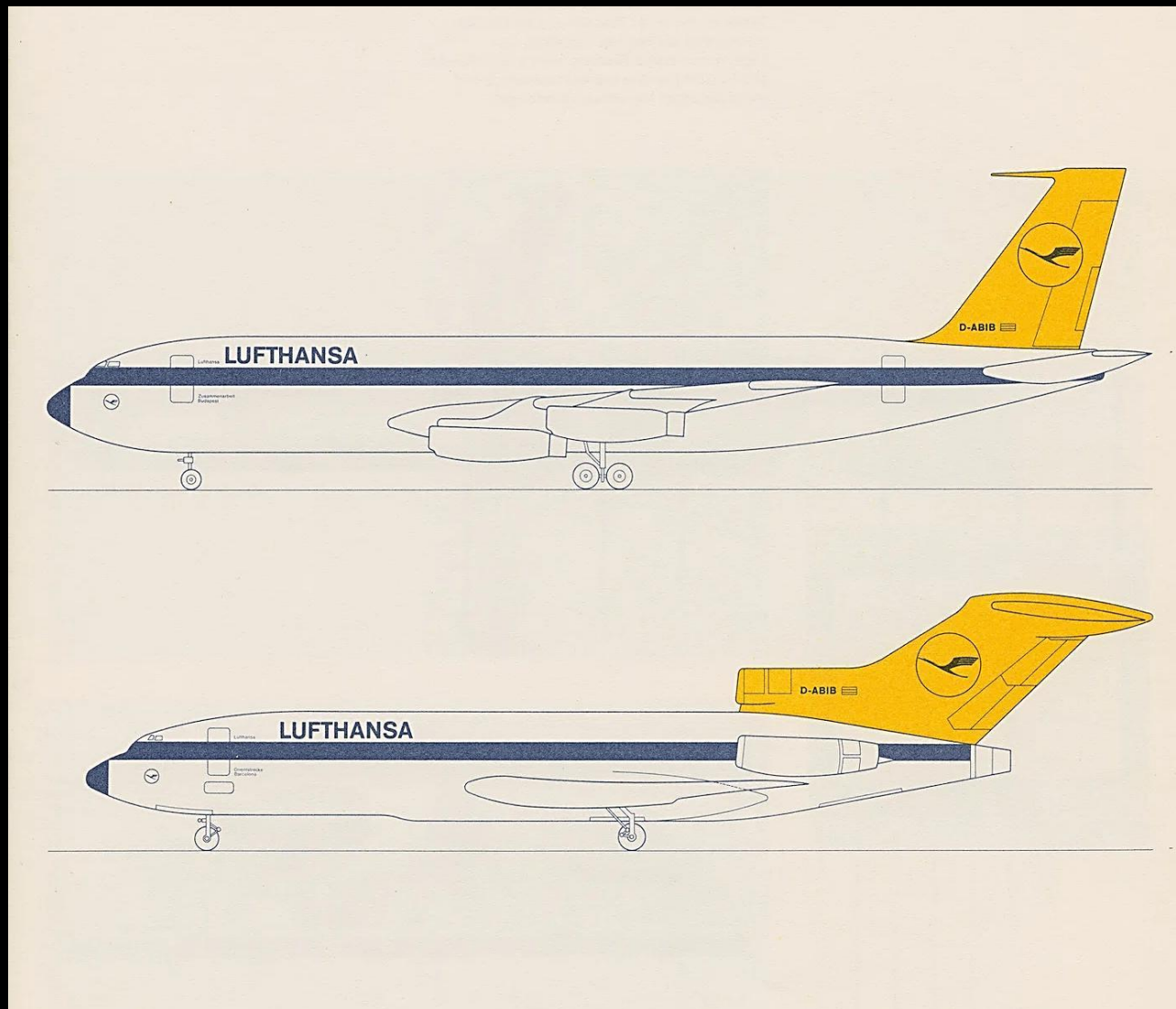
Godine 1966. organizatori Letnjih olimpijskih igara u Minhenu 1972. zamolili su Ajhera da postane glavni dizajner Olimpijskih igara. Od njega je zatraženo da napravi dizajn za Olimpijske igre koji je dopunio arhitekturu novoizgrađenog stadiona u Minhenu koji je dizajnirao Ginter Behniš. Ajher se konsultovao sa Masaruom Kacumijem, koji je dizajnirao prethodne Olimpijske igre u Tokiju 1964. godine.

Delimično zasnivajući svoj rad na ikonografiji za Igre 1964. godine, Ajher je kreirao set piktoograma koji su trebalo da pruže vizuelnu interpretaciju sporta koji su predstavljali kako bi sportisti i posetioči olimpijskog sela i stadiona mogli da se snađu. Napravio je piktoگرامe koristeći seriju mrežastih sistema i specifičnu paletu svetlih boja koju je izabrao za ove Igre. Ovi dizajni su direktno uticali na DOT piktoگرامe, koje je 1974. razvilo Ministarstvo saobraćaja Sjedinjenih Država, koje je primenilo iste principe na standardne javne oznake kao što su one za toalete i telefone; piktoگرامi DOT su zauzvrat korišćeni širom sveta. Niz piktoograma koje je napravio nije bio jednostavan zadatak; cilj svakog piktoograma bio je da funkcioniše kao jasan znak aktivnosti koju je predstavljao, a da istovremeno zadrži svoje univerzalno razumevanje.

Otl Ajher

Iz portfolija za korporativnu boju, slova i logo *Lufthansa*, 1963.

1962 – 1963.

ERCO

Univers 65

Univers 55

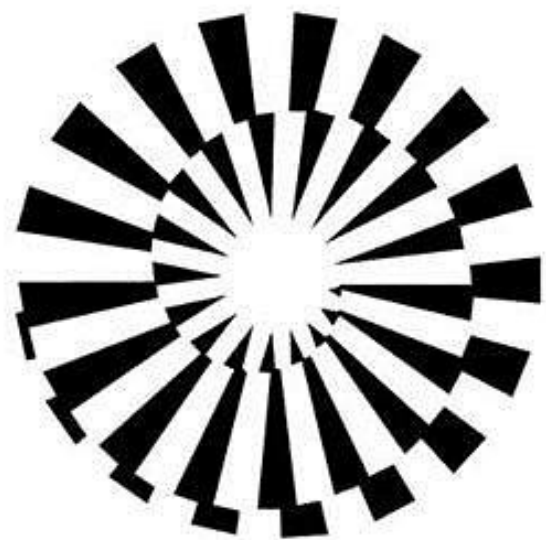
Univers 45

gezeichnet

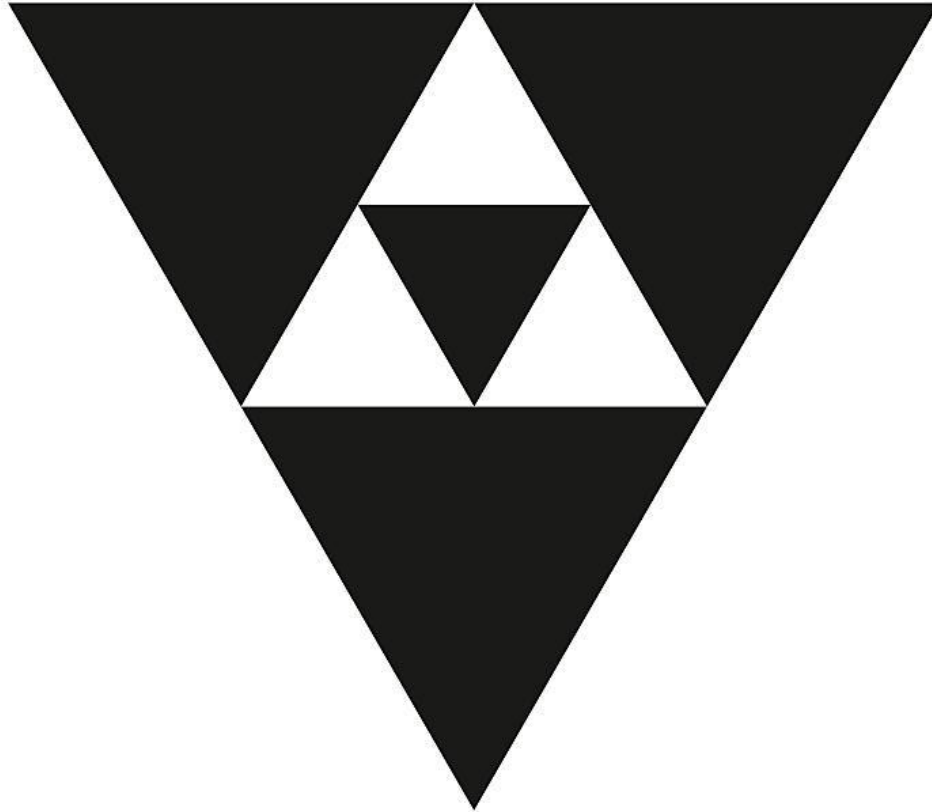
ERCO

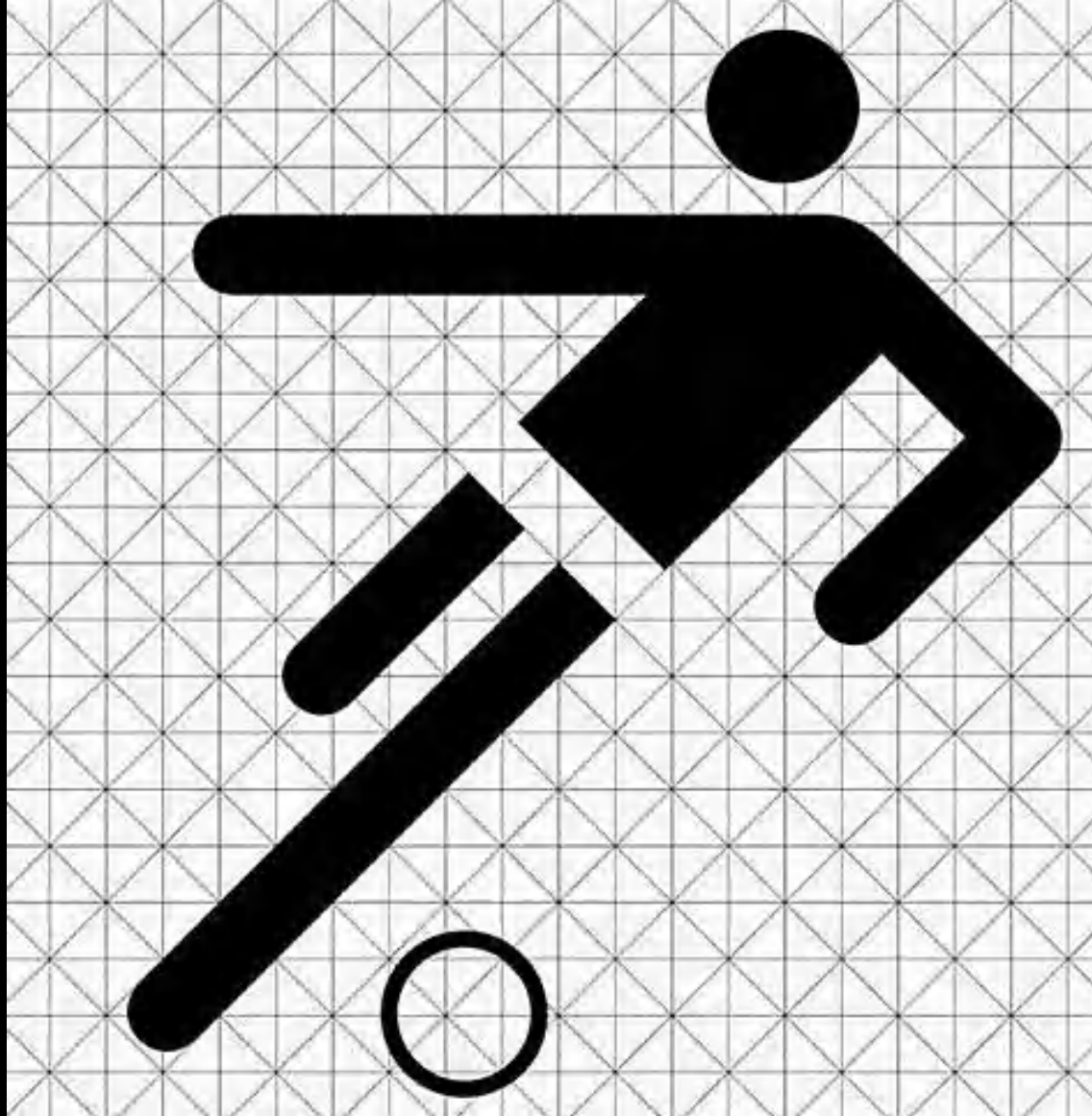
BRAUN

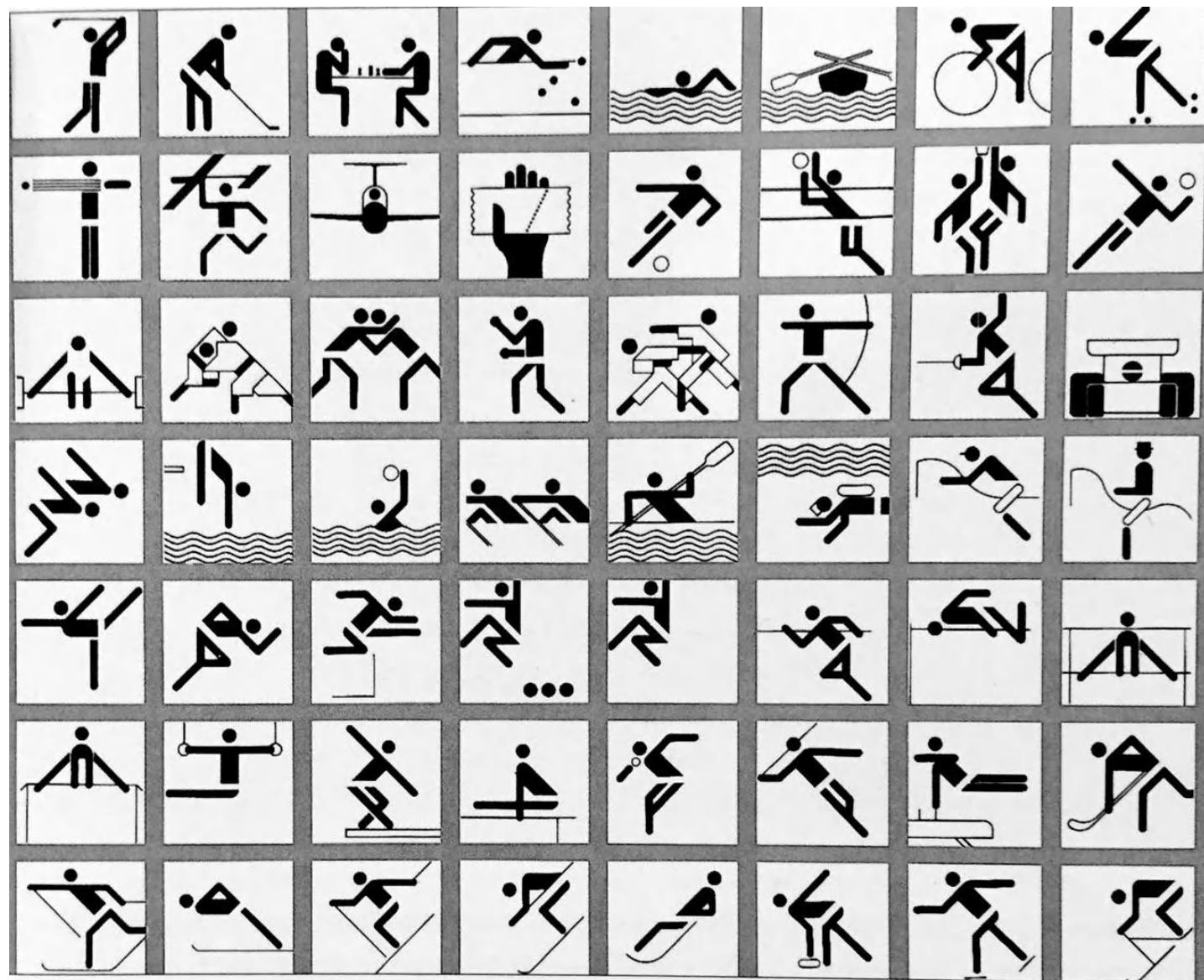
Munich1972

Gralglas
Glass
1950 · Otl Aicher · DE

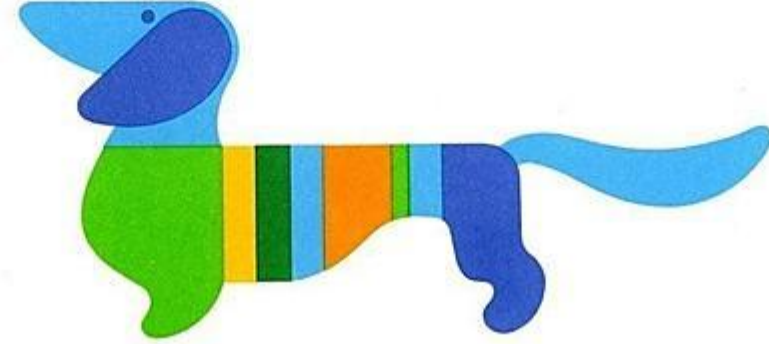
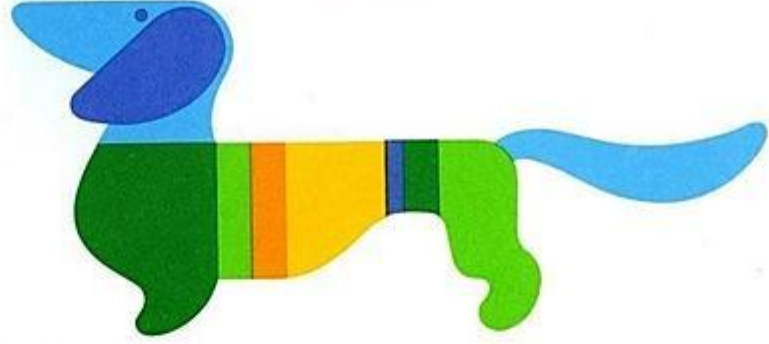
Otl Ajher

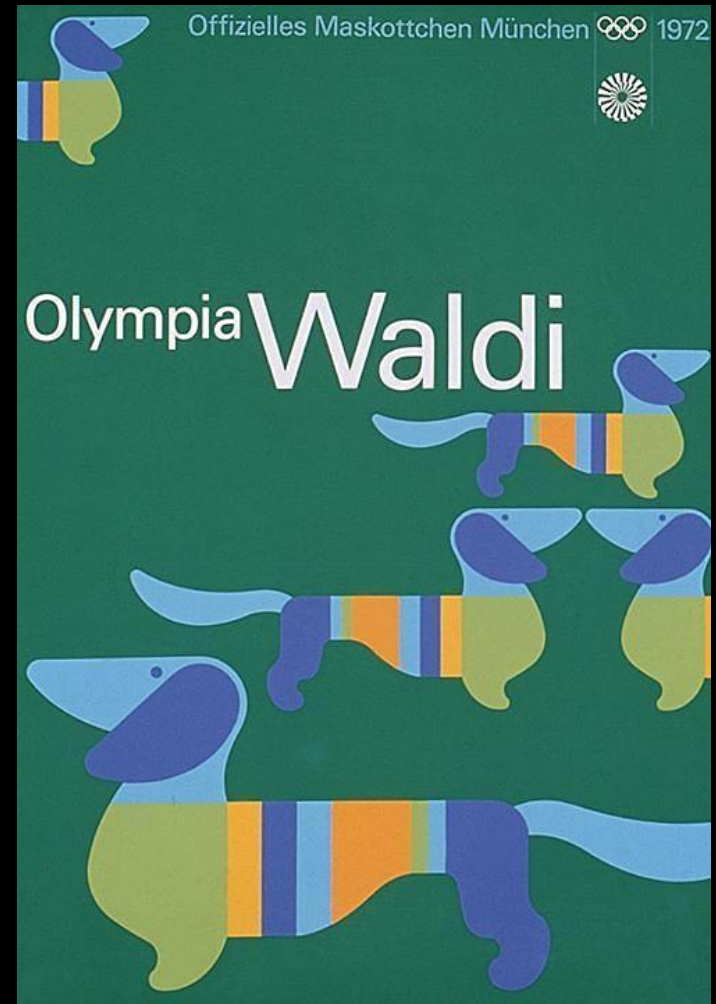

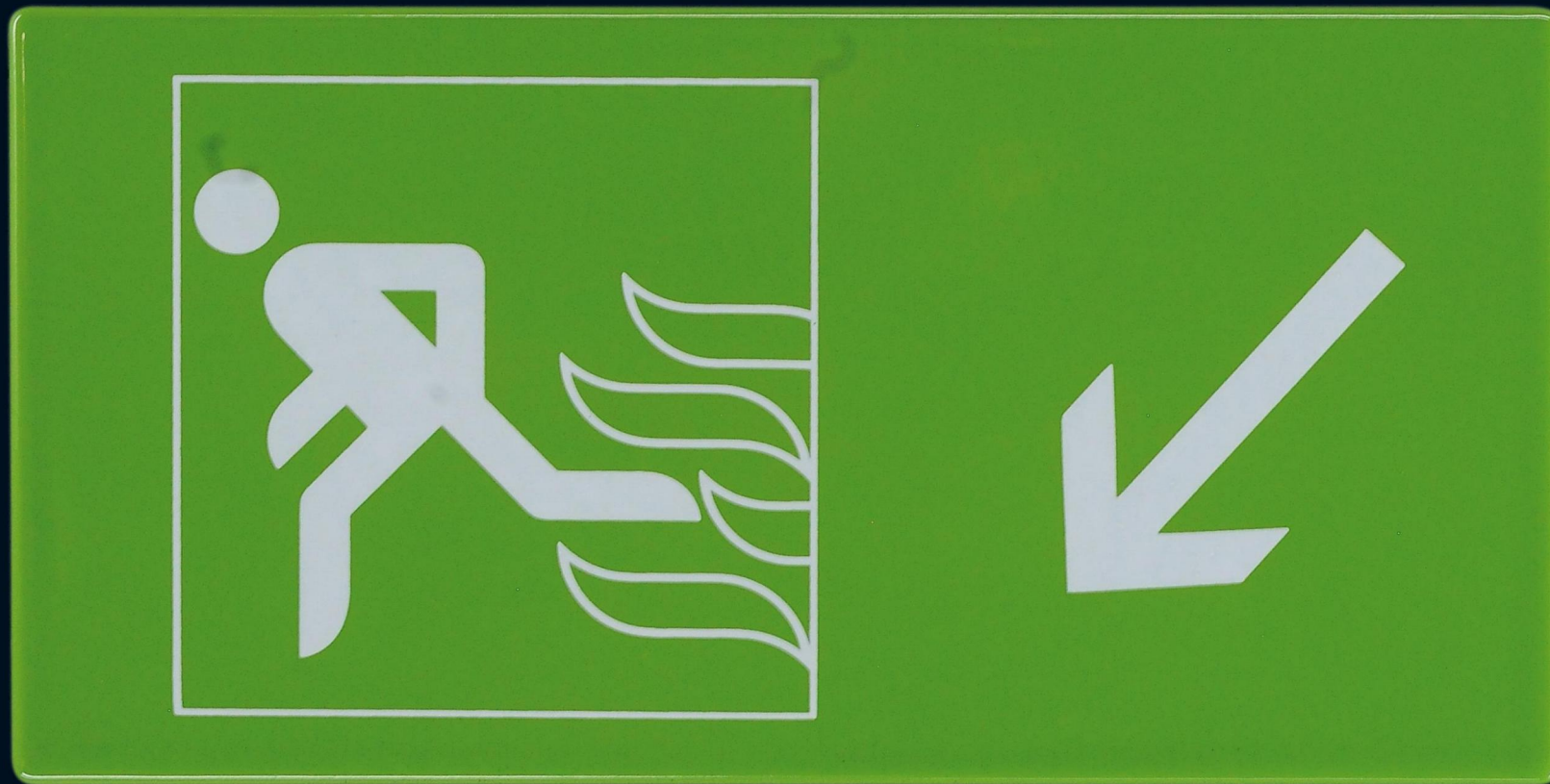

Maskota *Waldi* - Olimpijske igre 1972.

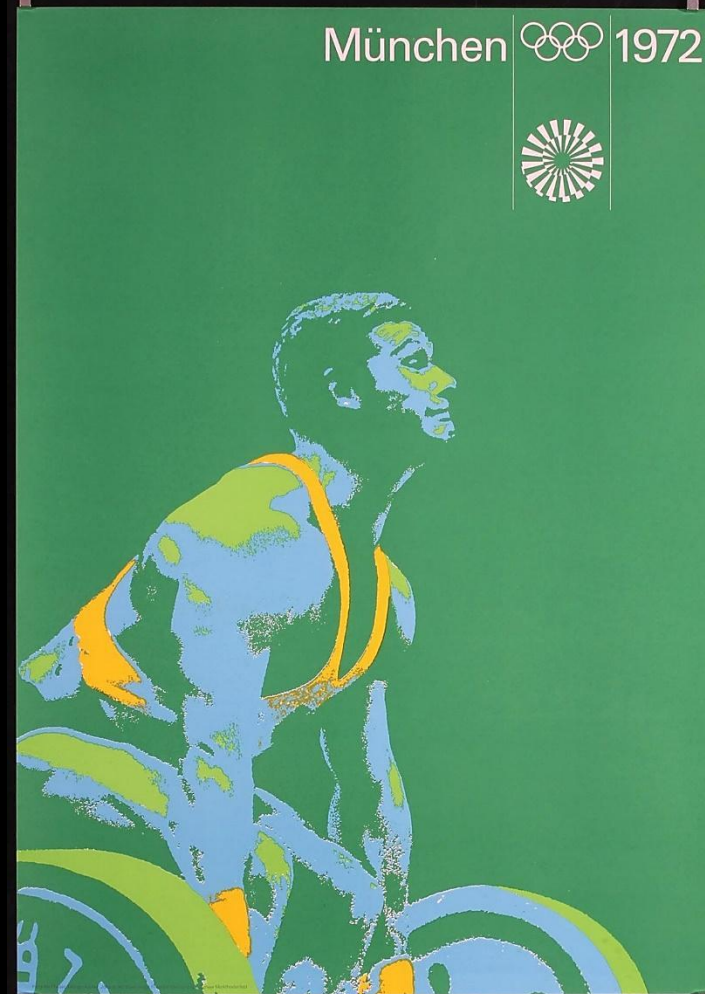
Otl Ajher, piktogrami

Otl Ajher, 1972.

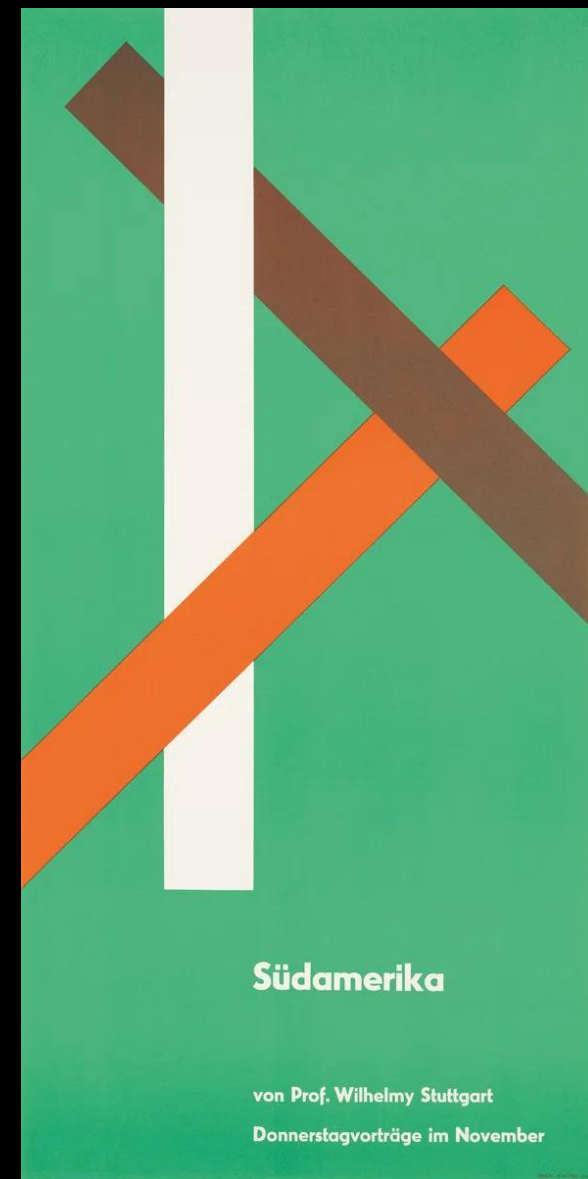
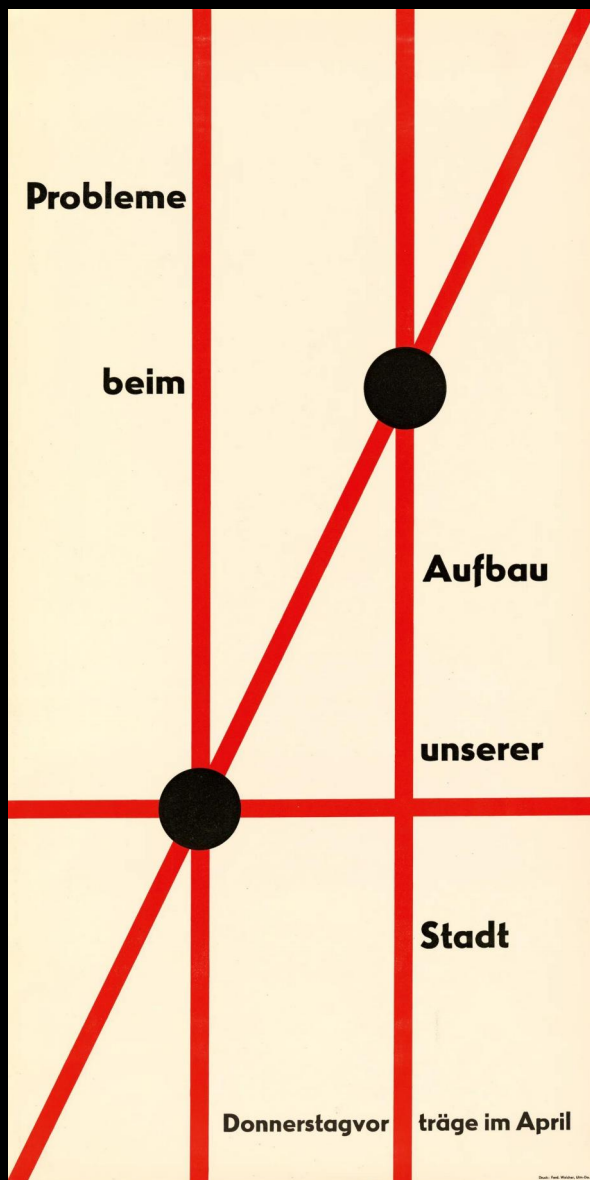

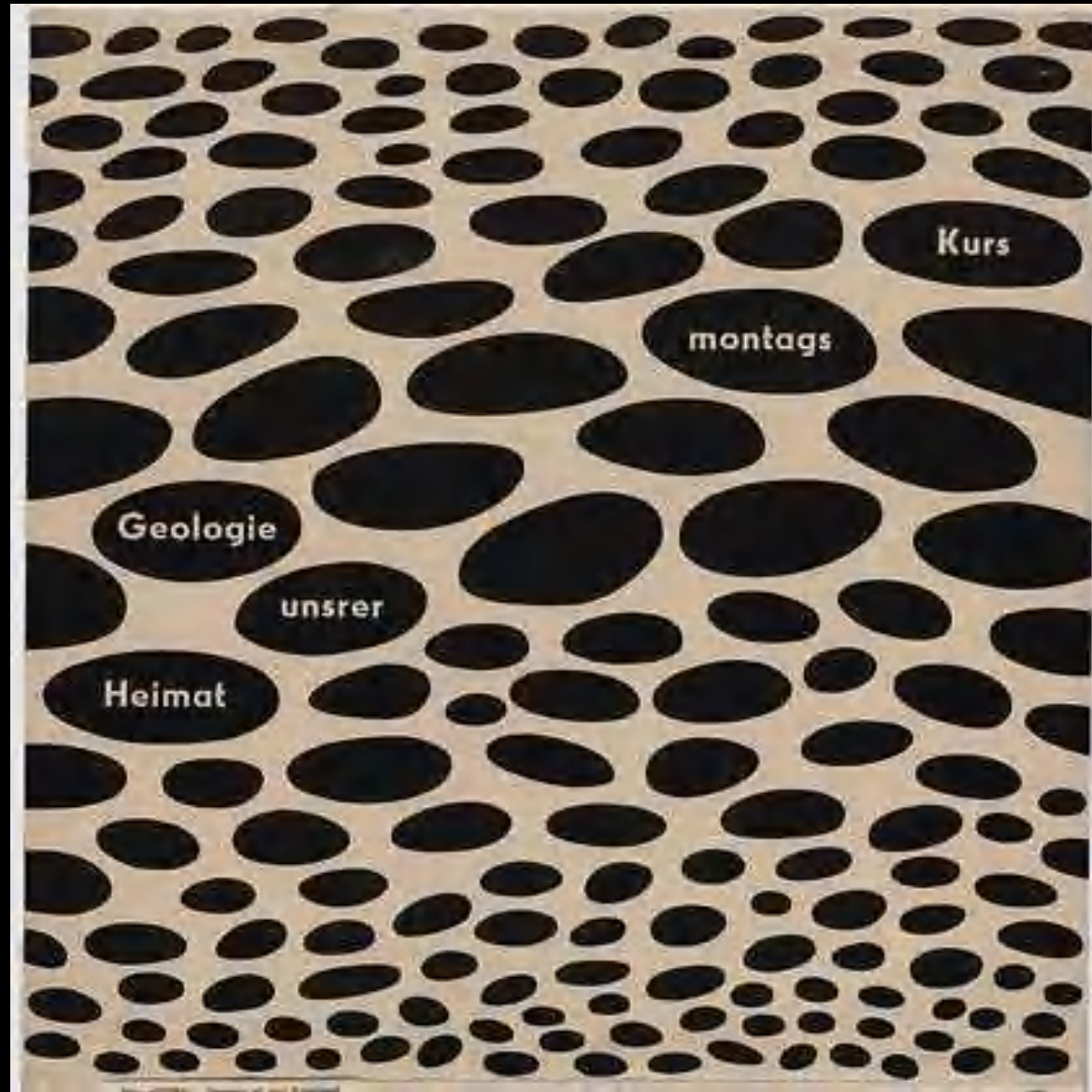

Otl Ajher, plakati

Otl Aicher, plakati za predavanja

Otl Ajher

Diter Rams (rođen 20. maja 1932.) je nemački industrijski dizajner koji je najbliže povezan sa kompanijom potrošačkih proizvoda Braun, kompanijom za nameštaj Vitsœ i funkcionalističkom školom industrijskog dizajna. Njegov nenametljiv pristup i vera u „manje, ali bolje“ dizajn uticali su na praksu dizajna, kao i na estetiku i kulturu 20. veka. Citiran je da je „ravnodušnost prema ljudima i stvarnosti u kojoj žive zapravo jedan i jedini kardinalni greh u dizajnu.“

Diter Rams je započeo studije arhitekture i unutrašnje dekoracije na Visbadenskoj školi umetnosti 1947. godine, koja je sada deo Univerziteta primenjenih nauka RheinMain. Godinu dana kasnije, 1948. godine, napravio je pauzu u učenju da bi stekao praktično iskustvo i završio svoje stolarsko šegrtovanje. Vratio se u Vizbadensku školu umetnosti 1948. godine i diplomirao arhitekturu sa odličnim uspehom 1953. godine, nakon čega je počeo da radi za arhitektu Ota Apela iz Frankfurta. Godine 1955., Braun ga je angažovao za arhitektu i dizajnera enterijera, i na kraju je postao štićenik Frica Ihlera i profesora Ulmske škole dizajna Hansa Gugelota i Ota Ajhera, sa kojima je radio zajedno na različitim proizvodima za Braun.

- 1. Dobar dizajn je inovativan:** Dizajn treba da pomeri granice i uvede nove ideje, tehnologije i rešenja. Trebalo bi da teži inovacijama i poboljšanju, a ne imitaciji ili površnom oblikovanju.
- 2. Dobar dizajn čini proizvod korisnim:** Dizajn treba da daje prioritet korisnosti i funkcionalnosti proizvoda. Trebalo bi da ispuni određenu svrhu i pruži vrednost korisniku.
- 3. Dobar dizajn je estetski:** Dizajn treba da bude vizuelno privlačan i da ima čistu, minimalističku estetiku. Trebalo bi da se fokusira na jednostavnost, eleganciju i harmoniju oblika i proporcija.
- 4. Dobar dizajn čini proizvod razumljivim:** Dizajn treba jasno da saopšti njegovu svrhu i funkcionalnost. Trebalo bi da bude intuitivno i lako razumljivo za korisnike, minimizirajući potrebu za složenim uputstvima.
- 5. Dobar dizajn je nenametljiv:** Dizajn treba da bude suptilan i nenametljiv, omogućavajući funkciji proizvoda da zauzme centralno mesto. Ne bi trebalo da odvlači pažnju ili zatrpava korisnike nepotrebnim elementima ili ukrasima.
- 6. Dobar dizajn je iskren:** Dizajn treba da bude istinit i transparentan. Ne bi trebalo da obmanjuje ili manipuliše korisnicima, već da prenosi tačne informacije i predstavlja pravu prirodu proizvoda.
- 7. Dobar dizajn je dugotrajan:** Dizajn treba da ima dugovečnost. Trebalo bi da bude izdržljiv, kako u pogledu fizičke konstrukcije tako i u pogledu estetske privlačnosti, da izdrži test vremena i izbegne doprinos kulturi jednokratne upotrebe.
- 8. Dobar dizajn je temeljan do poslednjeg detalja:** Dizajn treba da uzme u obzir svaki aspekt i detalj proizvoda, od njegovog opšteg oblika do njegovih pojedinačnih komponenti. Trebalo bi da pokaže visok nivo izrade i pažnje na detalje.
- 9. Dobar dizajn je ekološki prihvatljiv:** Dizajn treba da bude ekološki svestan i održiv. Trebalo bi da uzme u obzir uticaj na životnu sredinu tokom životnog ciklusa proizvoda, od proizvodnje do upotrebe i odlaganja.
- 10. Dobar dizajn je što je moguće manji dizajn:** Dizajn treba da teži jednostavnosti i minimalizmu, uklanjajući sve nepotrebne elemente ili karakteristike. Trebalo bi da se fokusira na suštinsku funkcionalnost i izbegava preteranu složenost ili ukrase.

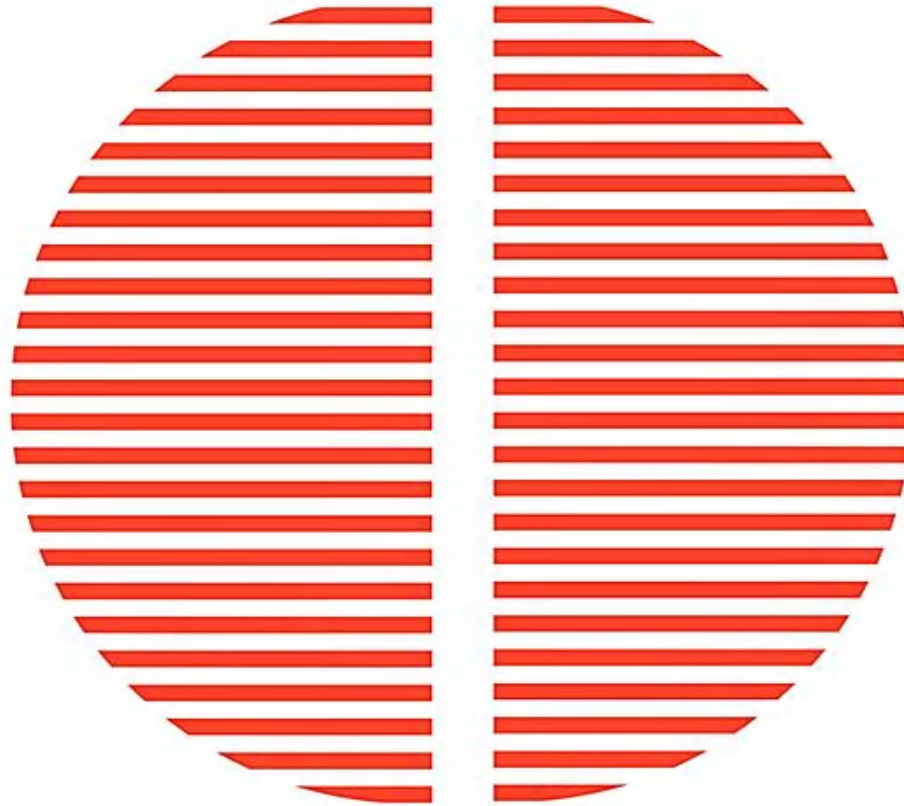
1 Good design is
innovative.

2 Good design
makes a product
useful.

3 Good design is
aesthetic.

4 Good design is
makes a product
understandable.

5 Good design is
unobtrusive.

6 Good design is
honest.

7 Good design
makes a product
long-lasting.

8 Good design is
thorough.

9 Good design is
**environmentally
friendly.**

10 Good design is
**as little design
as possible.**

Dieter Rams, Gramofon, 1956.

Dieter Rams, tranzistor 1 radio, 1957.

Diter Rams, Hans Gugelot, model *Braun* SK 4/10 radio-gramofon, 1958.

Hans Gugelot i Herbert Lindinger, *Braun AG Studio 1*, radio i gramofon, 1956.

Diter Rams, Džepni radio, 1958.

Diter Rams, Braun Portable Record Player, 1959

Diter Rams, zvučnik LE1, 1959.

Diter Rams, radio, 1960.

Diter Rams, Radio, 1962.

Dieter Rams, Slajd projektor, 1960.

Rikard Fišer i Diter Rams, 1965.

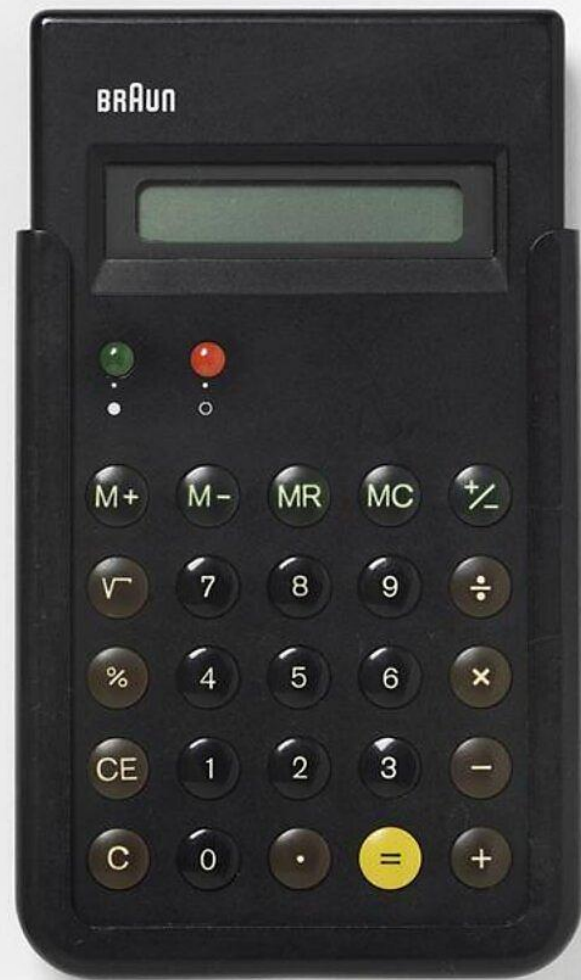

Diter Rams, 1960.

Diter Rams, 1970.

Diter Rams, kalkulator, 1970.

Dieter Rams, 1972.

Diter Rams, 1978.

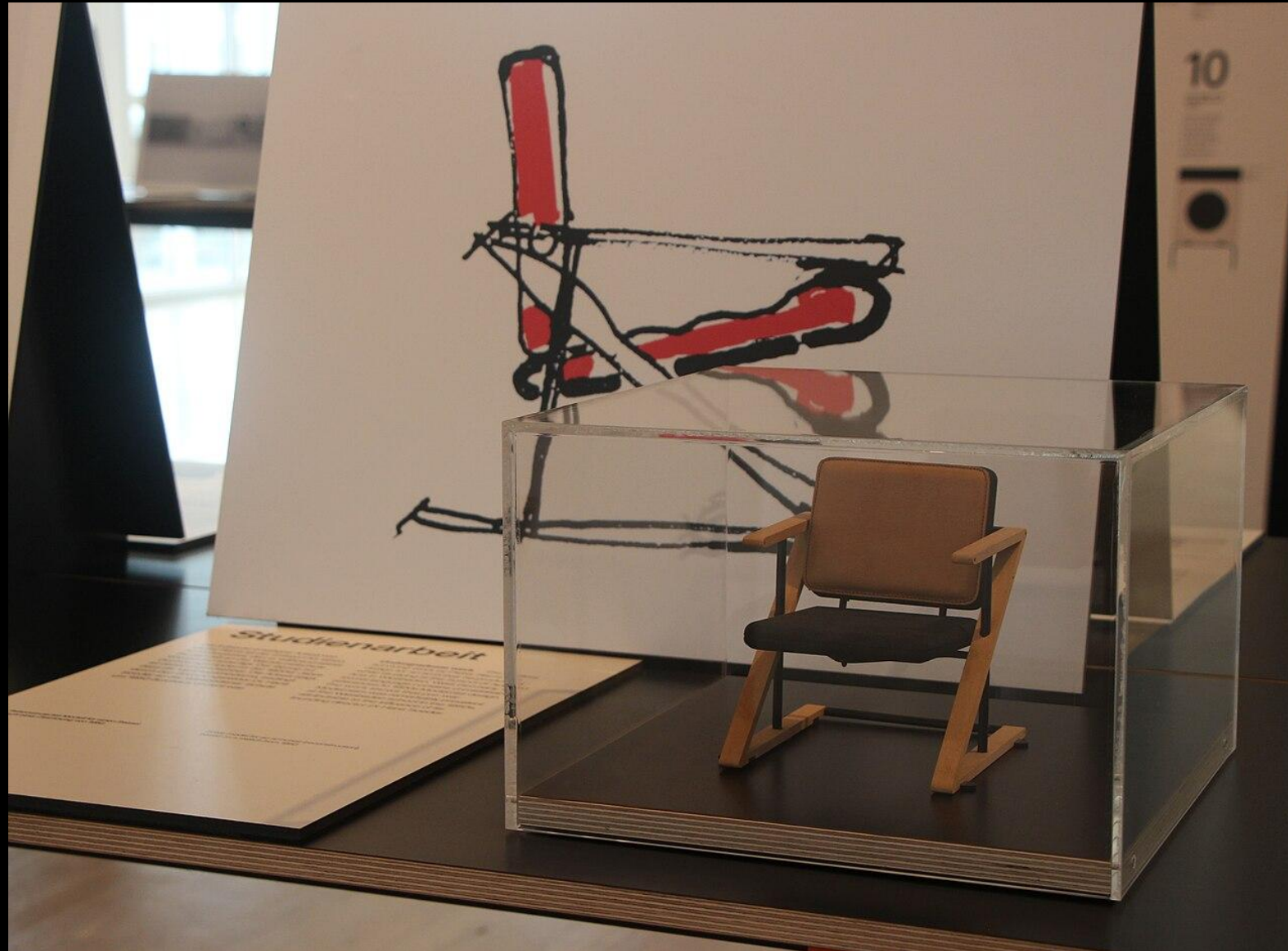

Dieter Rams, džepni upaljač, 1980.

Diter Rams, časovnik ABW 30, 1982

Diter Rams, 1952.

Diter Rams, stolica Model 601, 1960.

Diter Rams

Diter Rams, 1960.

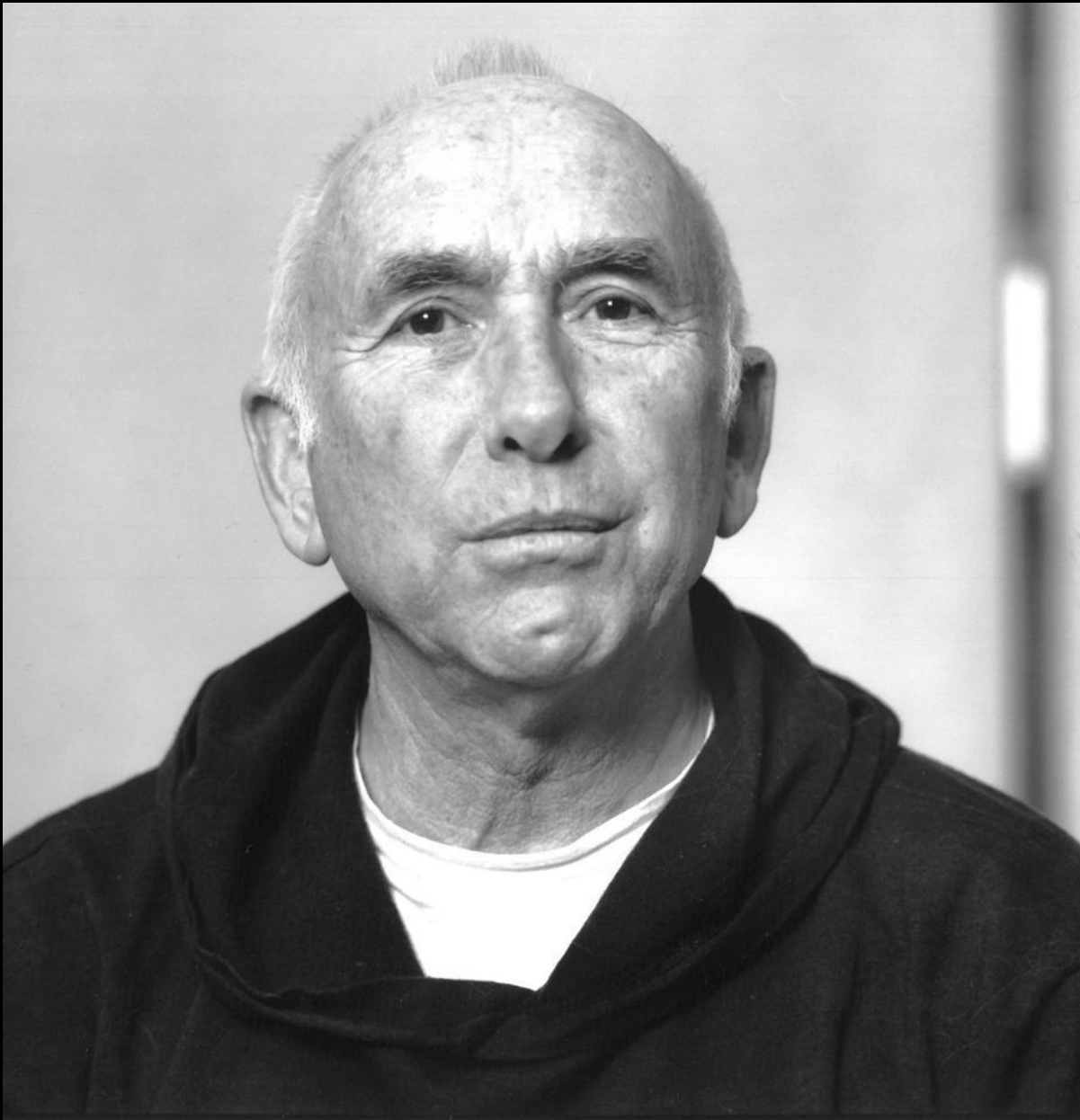

Diter Rams, fotelja 1962.

Diter Rams, 1960.

Hans Nik Rerih, 1932 -

Reriht je završio studije od 1955. do 1959. na Univerzitetu za dizajn u Ulmu , gde je prvi put počeo da radi sistematski i dokumentaristički na trećoj godini studija. Od 1960. radio je kao asistent na HfG Ulmu, prvo kod Georga Leovalda, a od 1961. kod Otlaj Ajhera . Od 1966. do 1967. predavač u SAD na Državnom univerzitetu Ohajo. Od 1968. godine, Reriht je, prema generalnom planu Otlaj Ajhera, bio zadužen za spoljašnje opremanje lokacije za Olimpijske igre 1972. u Minhenu. To uključuje sedišta na stadionu, kao i radni i dnevni nameštaj u smeštajnim, dnevnim i upravnim prostorijama Olimpijskog sela, koji su projektovani po promenljivom modularnom sistemu.

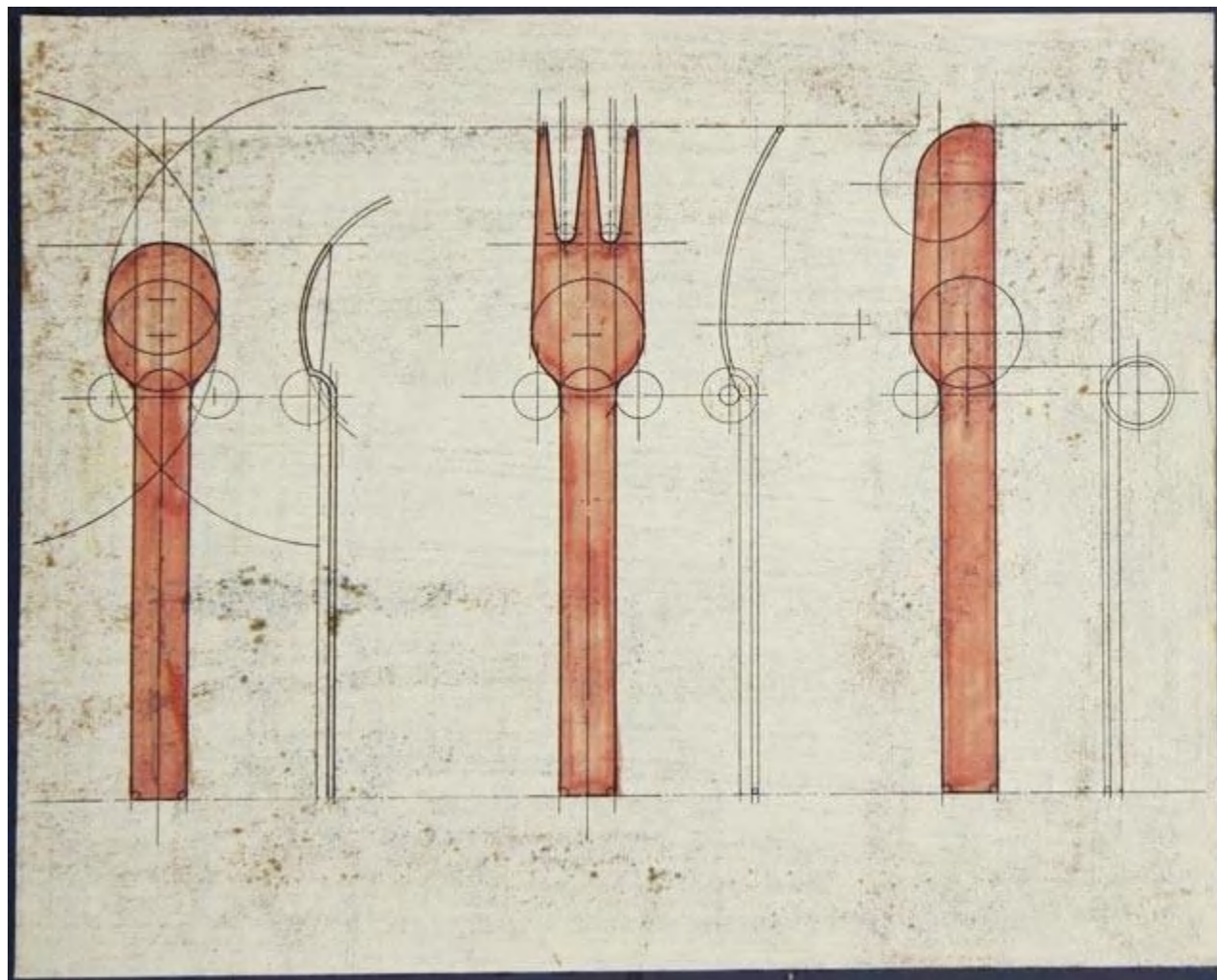
U ovom prvom velikom praktičnom projektu, Reriht je implementirao ono što je od tada odredilo njegovo učenje: da postigne bolji kvalitet života u mreži čovek-objekat i ne samo da uključi promenu uslova proizvodnje, života i rada, već da ih učini upotrebljivim. On je u više navrata pregledao, ažurirao i menjao svoje metode, ne samo da bi prilagodio nastavu društvenim uslovima, već i da bi učenicima dao smernice pomoću kojih mogu sami da pokrenu ovu promenu.

Kancelarija za razvoj proizvoda Reriht postojala je u Ulmu od 1967. godine, preuzimajući kako zadatke klasičnog dizajna, tako i kasnije studije izvodljivosti. Klijenti su bili Lufthansa (ugrađeno posuđe 1971), Leve, NCR, Rodenštok. Intenzivna saradnja sa Vilkanom, za koju je kreirano nekoliko programa stolica (konferencijska stolica „190“, sedišta za čekanje „840“, stojeća sedišta „Stic“) i niz studija koje su se bavile temama kao što su „novi koncepti konferencije“ i „budućnost sedenja“. Komercijalno kuhinjsko posuđe TC 100, koje je Reriht dizajnirao kao svoj diplomski rad u Ulmu 1959. godine, proizvodilo se u Rozentalu do 2008. godine. Nakon otkupa prava, posuđe je ponovo izdato u saradnji sa Verbelenom 2010. godine.

Hans Nik Reriht, 1961.

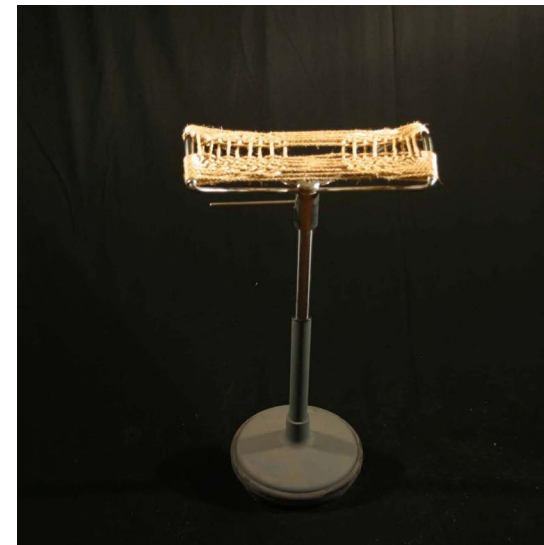
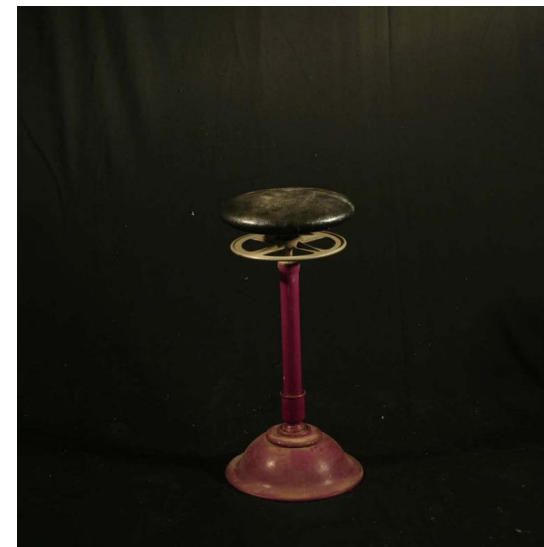
Hans Nik Reriht, prototipovi dizajna pribora za putovanje, 1972.

Hans Nik Rerih

Hans Nik Reriht, 1970.

Hans Nik Reriht, prototipovi stolica, 1972.

Hans Nik Reriht, 1992.

Hans Nik Rericht, 1991-1992.

Hans Gugelot, 1920 – 1965.

Hans Gugelot je rođen 1. aprila 1920. u Makasaru, u Holandskoj Istočnoj Indiji, od roditelja Holanđana.

Rano obrazovanje završio je u Larenu i Hilversumu u Severnoj Holandiji.

Godine 1934. porodica Gugelot se preselila u Davos, Švajcarska, da bi Hansov otac radio kao lekar.

Između 1940. i 1942. Gugelot je studirao arhitekturu u Lozani, a diplomirao je kao arhitekta na Eidgenossische Technische Hochschule (ETH) u Cirihi 1946.

Do 1948. godine radio je kao arhitekta za veći broj arhitekata.

Godine 1948. Gugelota je angažovao Maks Bil, za koga je kreirao svoje prve dizajne nameštaja.

Godine 1950. osnovao je sopstvenu kancelariju i počeo da radi na dizajnu sistema polica i skladištenja „M125“ za Bofinger, proizvod po kome je kasnije postao poznat.

Gugelot je blisko identifikovan sa Hochschule fur Gestaltung (HfG) u Ulmu, Nemačka. Još jedno njegovo uticajno delo iz ovog perioda je „Ulmska stolica“, koju je dizajnirao u saradnji sa Maksom Bilom.

Godine 1954. Gugelot je upoznao Ervina Brauna, tadašnjeg šefa nemačke kompanije za proizvode široke potrošnje, Braun. Tokom ostatka decenije, kreirao je niz dizajna za kompaniju kao što je radiogram Braun SK 4, koji je dizajnirao sa Diterom Ramsom i Herbertom Lindingerom.

Takođe je dizajnirao diaprojektor (Carousel-S, profesionalni model koji se prodaje samo u Nemačkoj) za Kodak 1962. godine.

Umro je 1965. godine

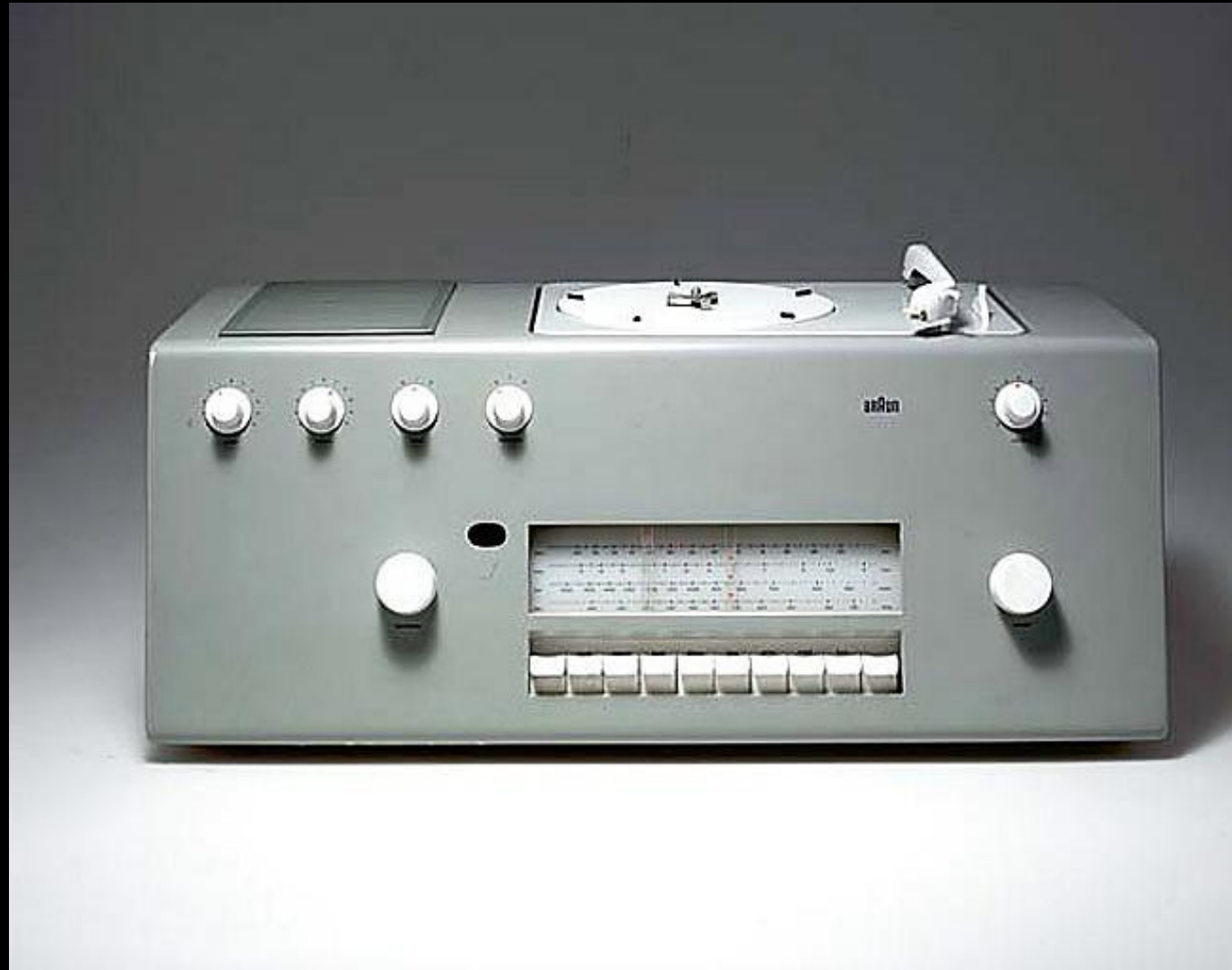
Hans Gugelot, radio-gramofon, 1955.

Hans Gugelot, radio, 1955.

Hans Gugelot i Helmut Miler, televizor na točkićima, 1955

Hans Gugelot & Herbert Lindinger, 1957.

Hans Gugelot, 1962 – 1963.

Hans Gugelot, 1954.

Hans Gugelot, 1956.

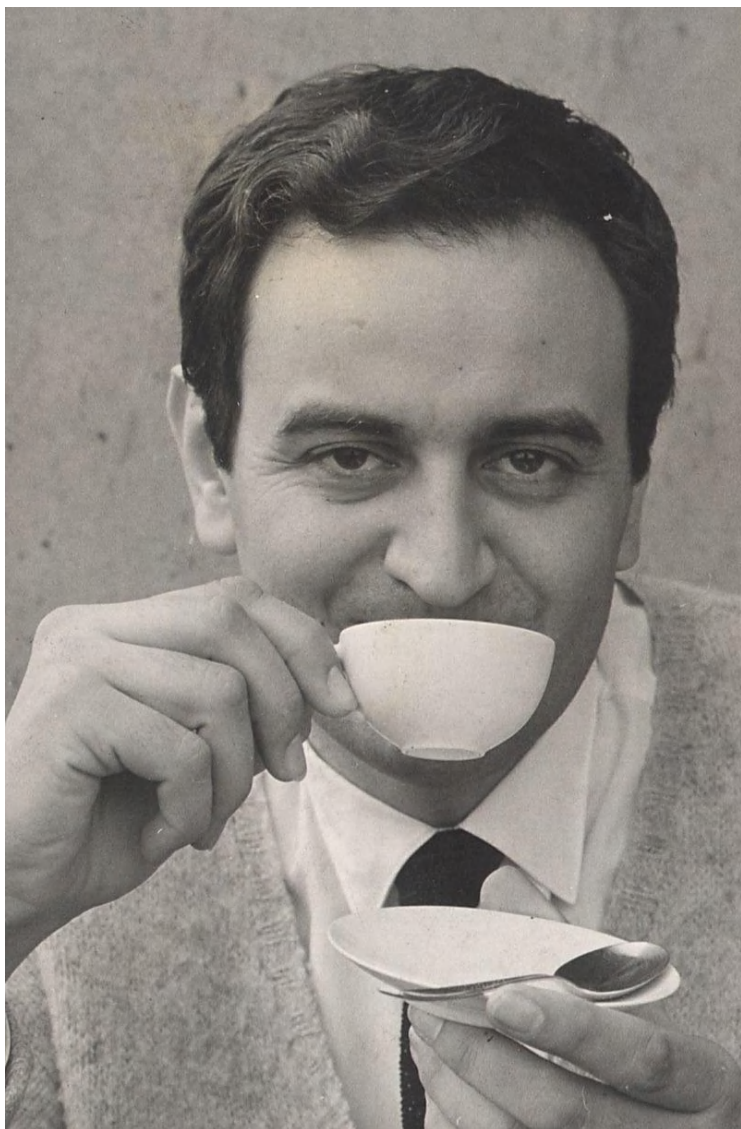
Hans Gugelot, 1956.

Hans Gugelot, 1965.

Hans Gugelot, modularni nameštaj, 1957-88.

Tomas Maldonado (1922 – 2018) (25. april 1922. – 26. novembar 2018.) bio je argentinski slikar, dizajner i mislilac, koji se smatra jednim od glavnih teoretičara teorije dizajna legendarnog Ulmskog modela, filozofije dizajna razvijene tokom njegovog mandata (1954-1967). Bio je profesor dizajna životne sredine (Progettazione Ambientale) na Politehničkom univerzitetu u Milanu.

Između 1954. i 1967. predavao je na Ulmskoj školi dizajna (Hochschule für Gestaltung: HfG) u Nemačkoj i služio je kao rektor i prorektor. Vodeći doprinos „Ulmskom modelu“, Maldonado je orijentisao obrazovanje o dizajnu ka sistemskom razmišljanju kako bi se postigao balans između nauke i dizajna, i između teorije i prakse, uključujući metode planiranja, perceptivnu teoriju i semiotiku, Opis pristupu je njegov esej pod naslovom „Ulm, nauka i dizajn“.

Godine 1965. bio je predavač na londonskom Kraljevskom koledžu umetnosti. Sledeće godine je postao član Saveta za humanističke nauke na Princetonu.

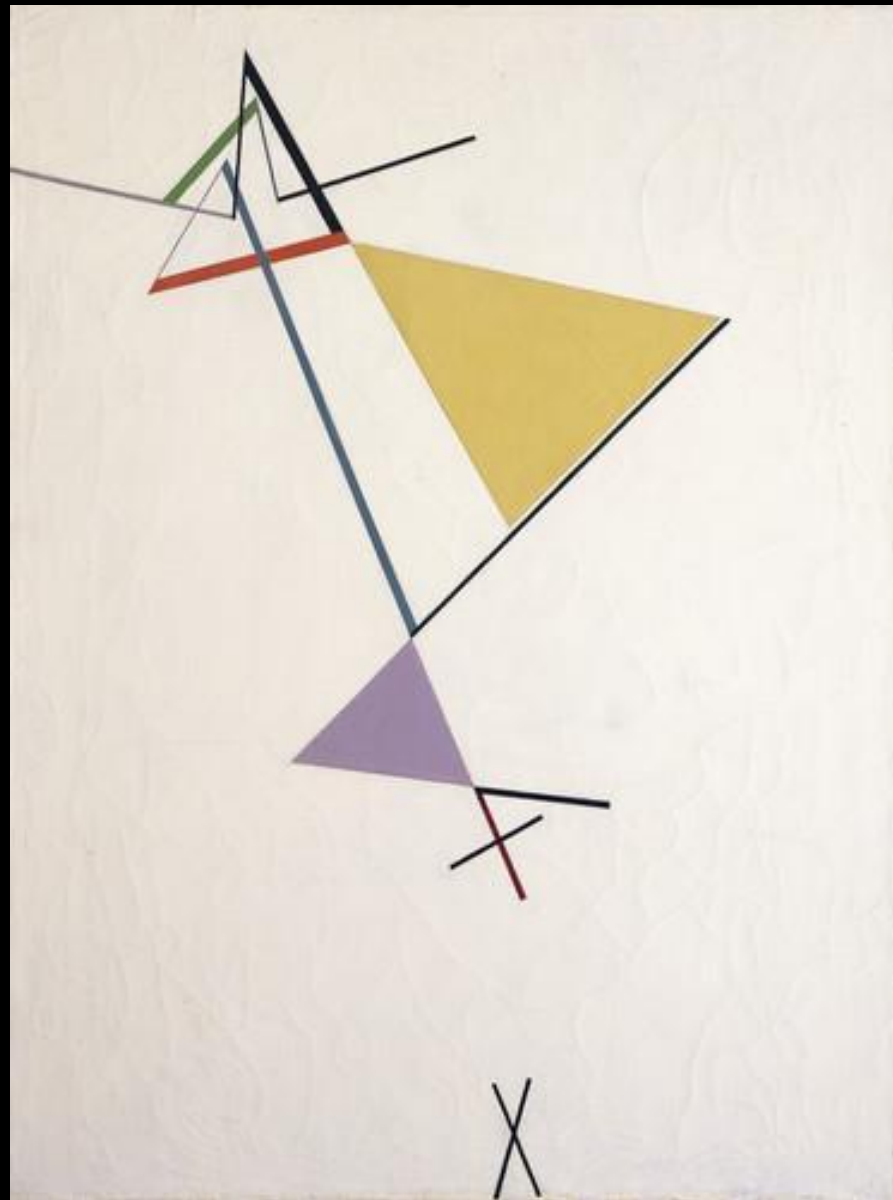
Između 1967. i 1970. predavao je katedru „Klasa 1913.“ na Princinstonskoj školi za arhitekturu (SoA).

Godine 1971. angažovan je na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Bolonji. Između 1976. i 1984. radio je kao redovni profesor dizajna životne sredine (Progettazione Ambientale) na Fakultetu humanističkih nauka i filozofije Univerziteta u Bolonji.

Godine 2012. dobio je *Konek* specijalno priznanje za svoj doprinos u vizuelnim umetnostima Argentine.

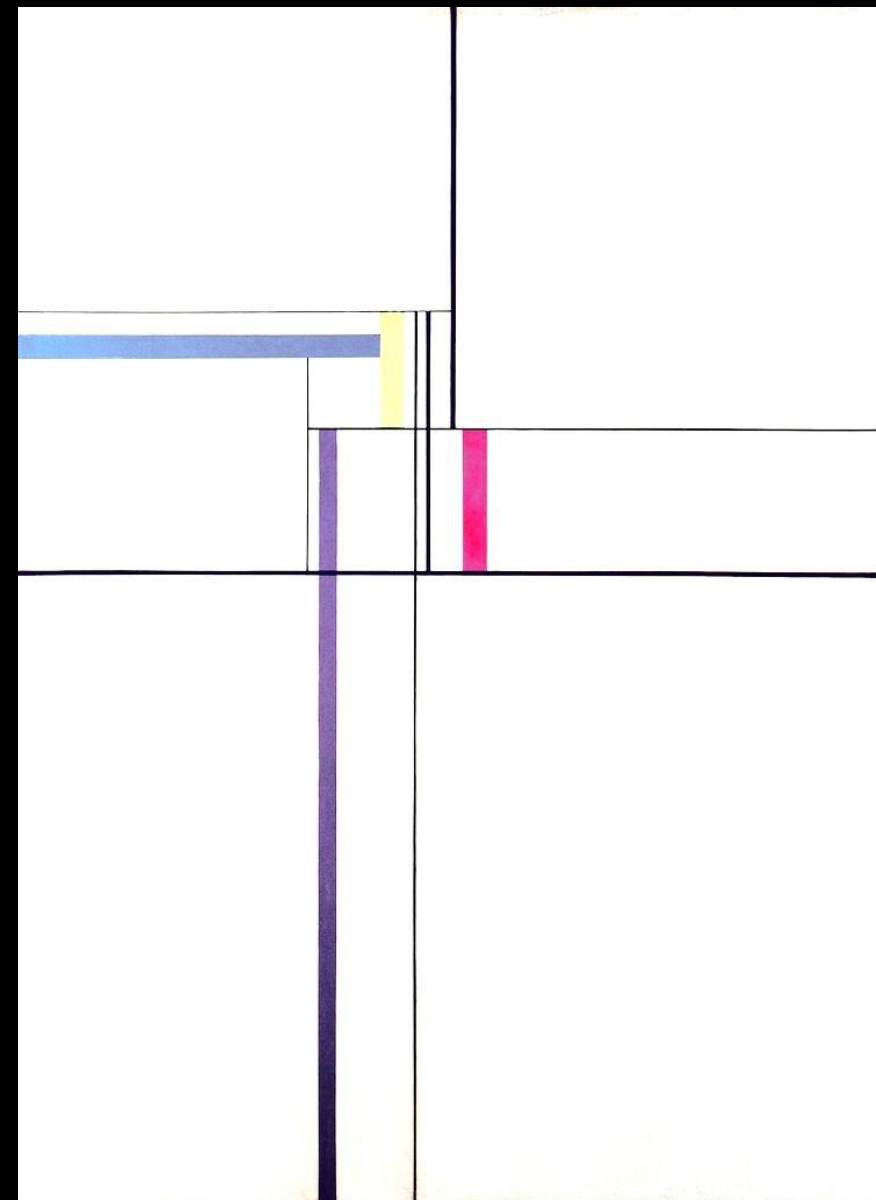
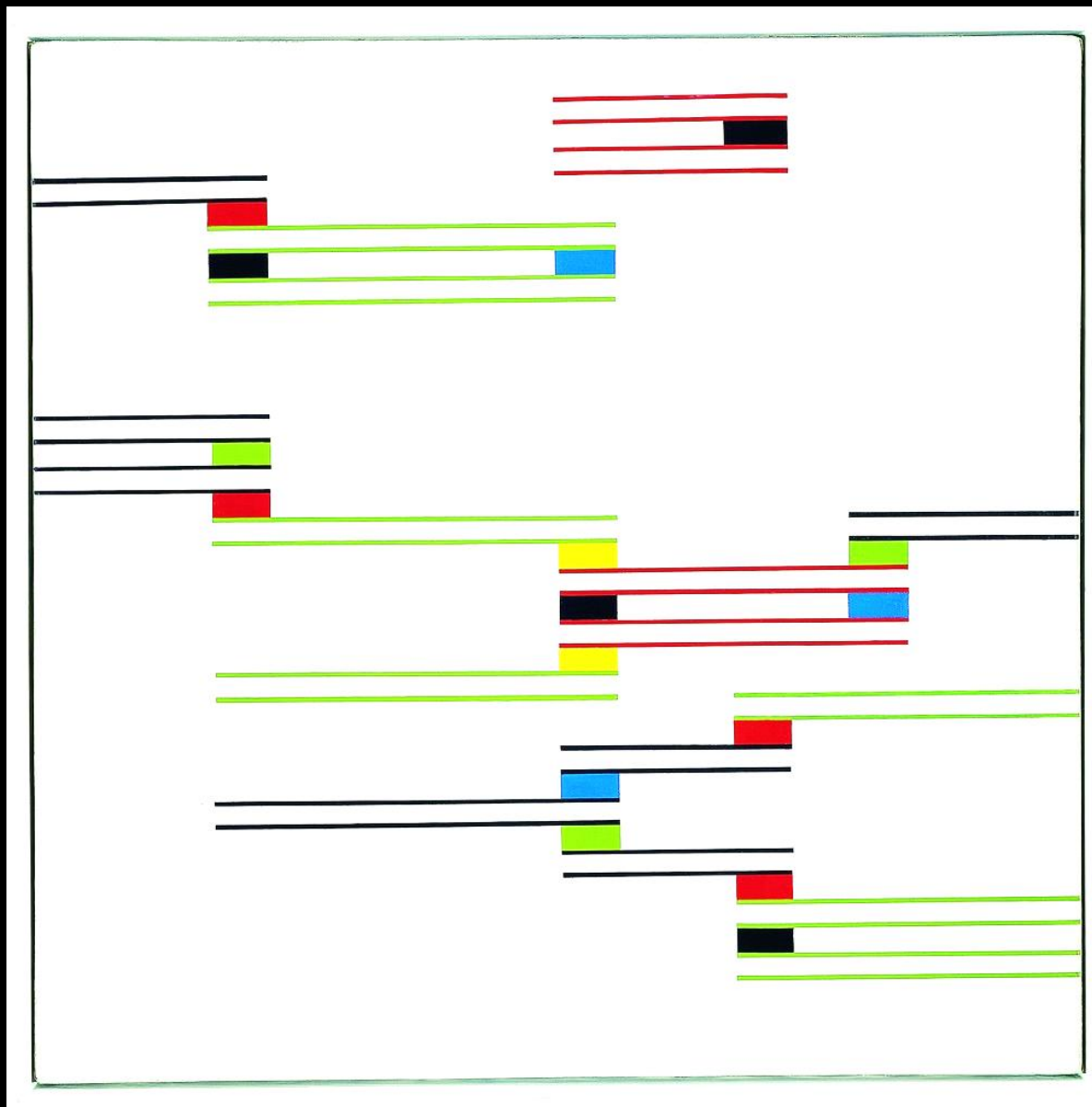
Tomas Maldonado 1949.

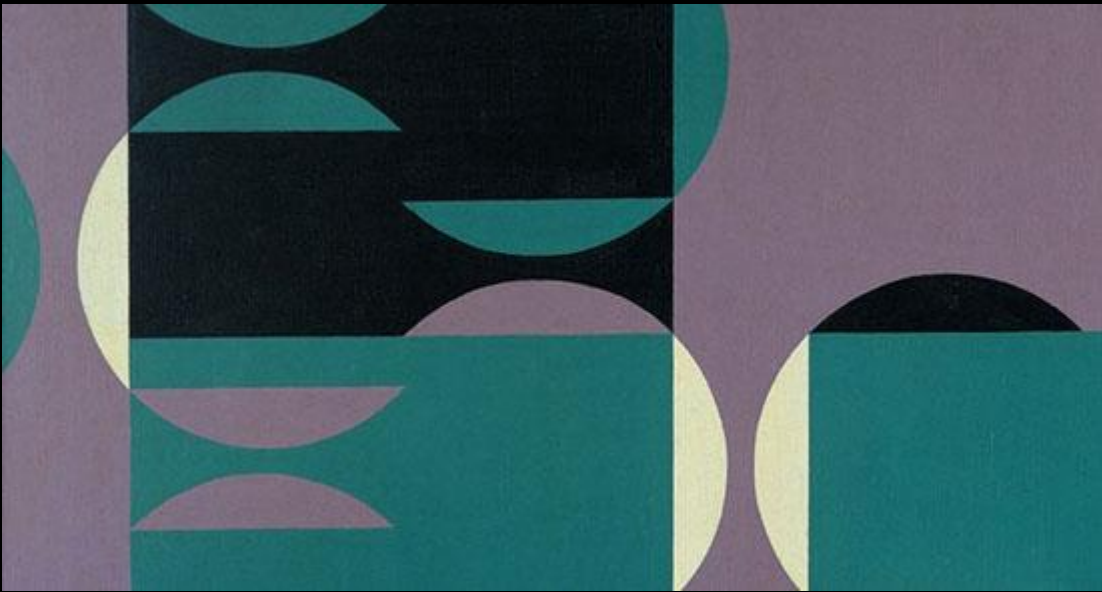
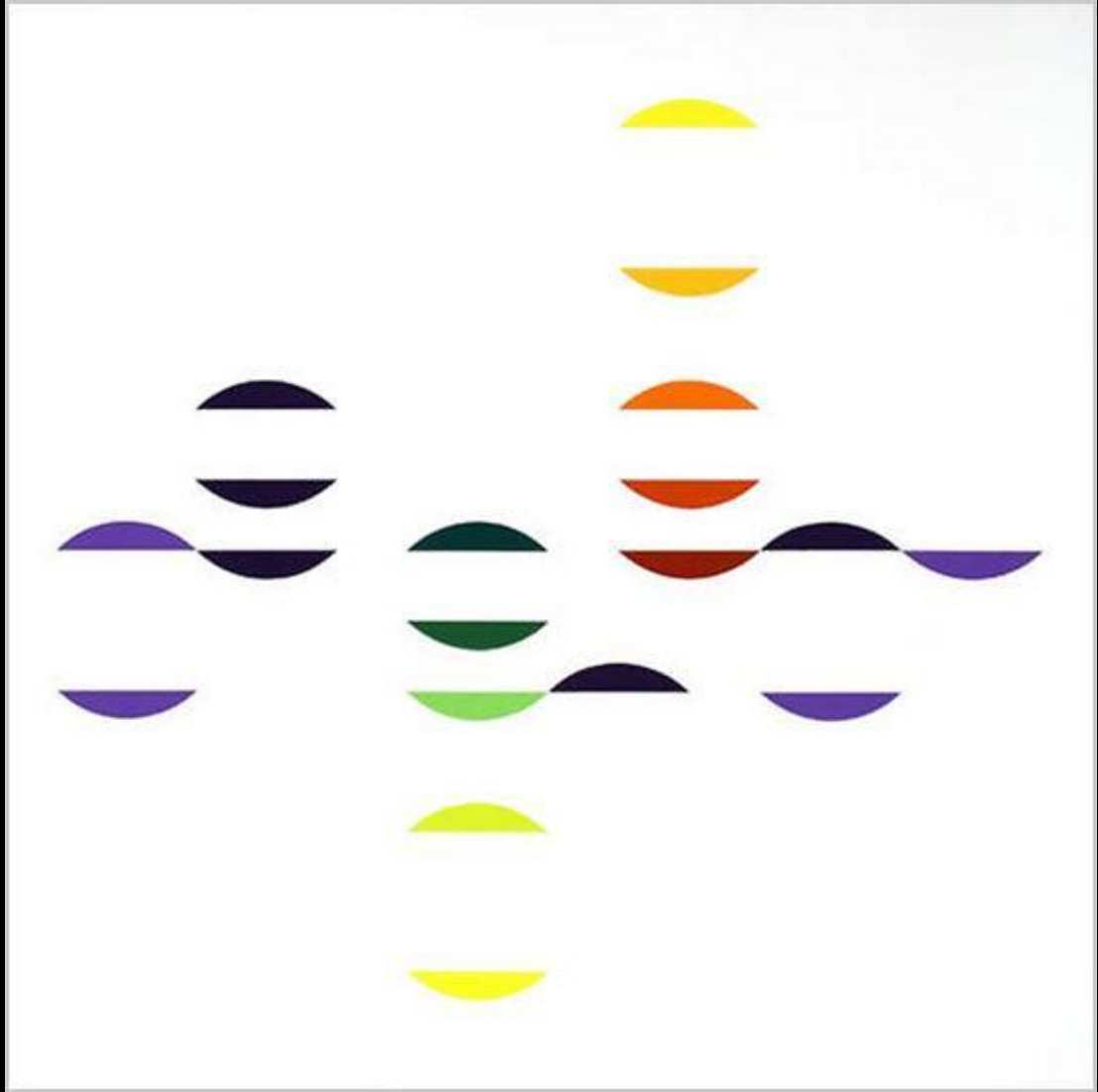

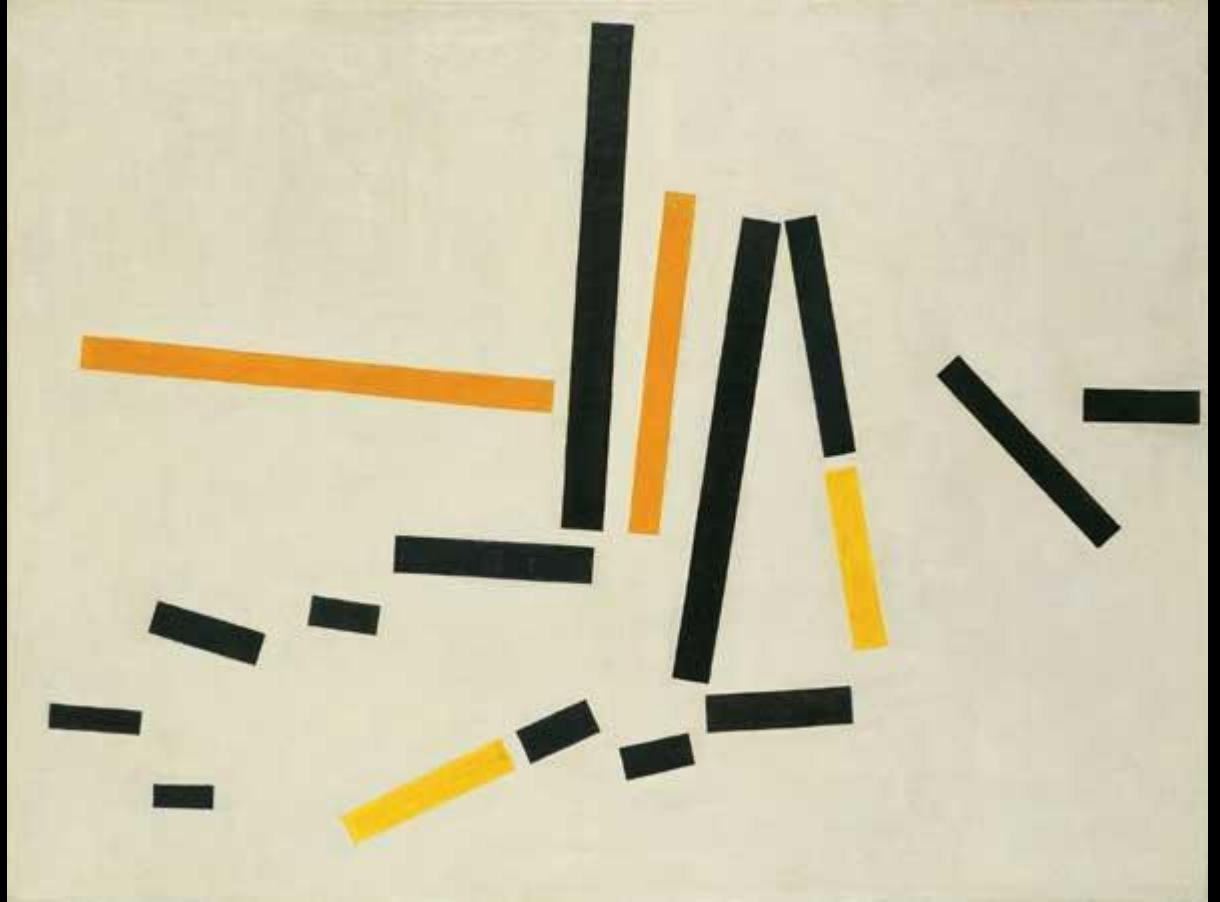
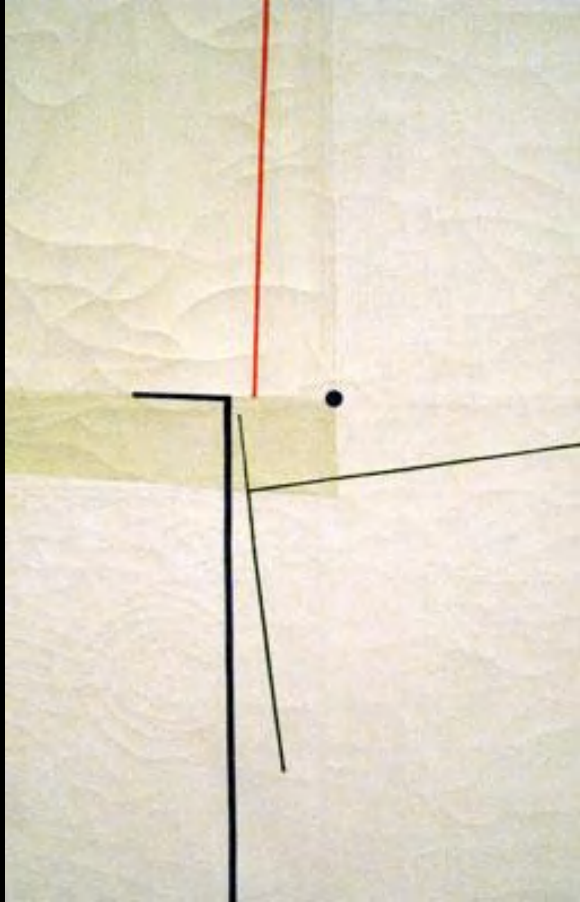
Tomas Maldonado 1951.

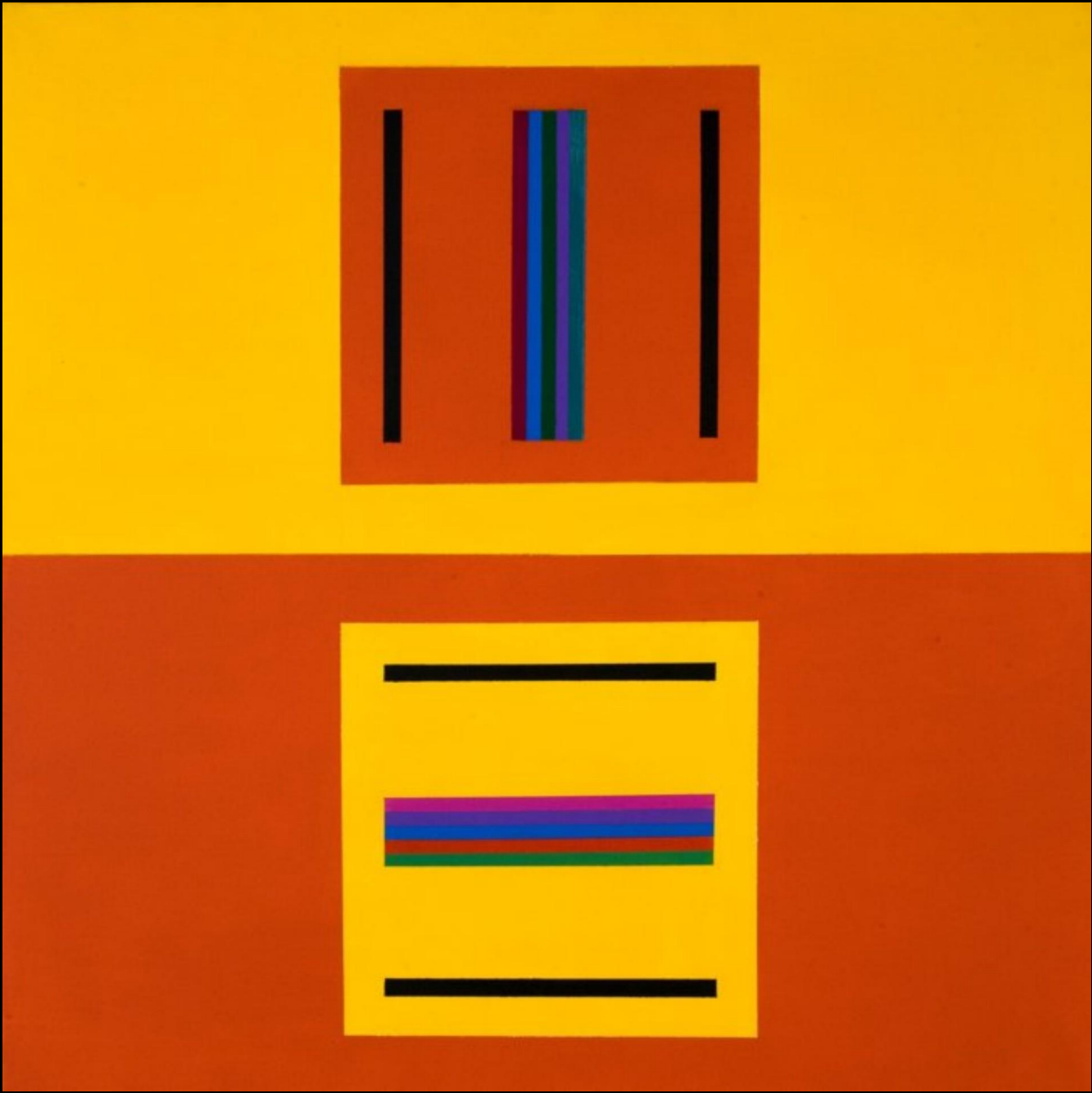
Tomas Maldonado 1953.

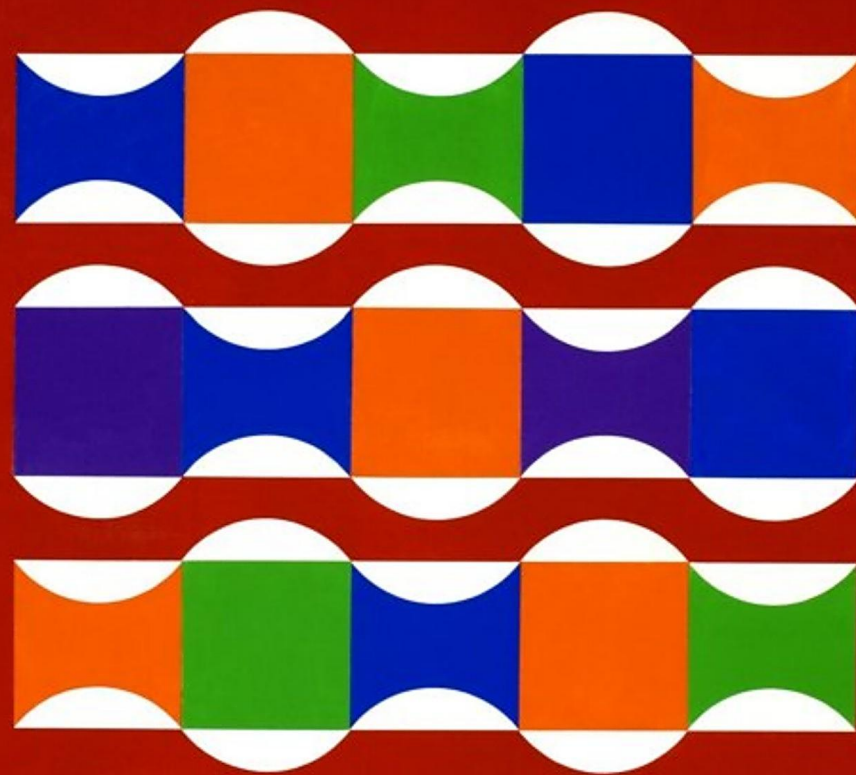

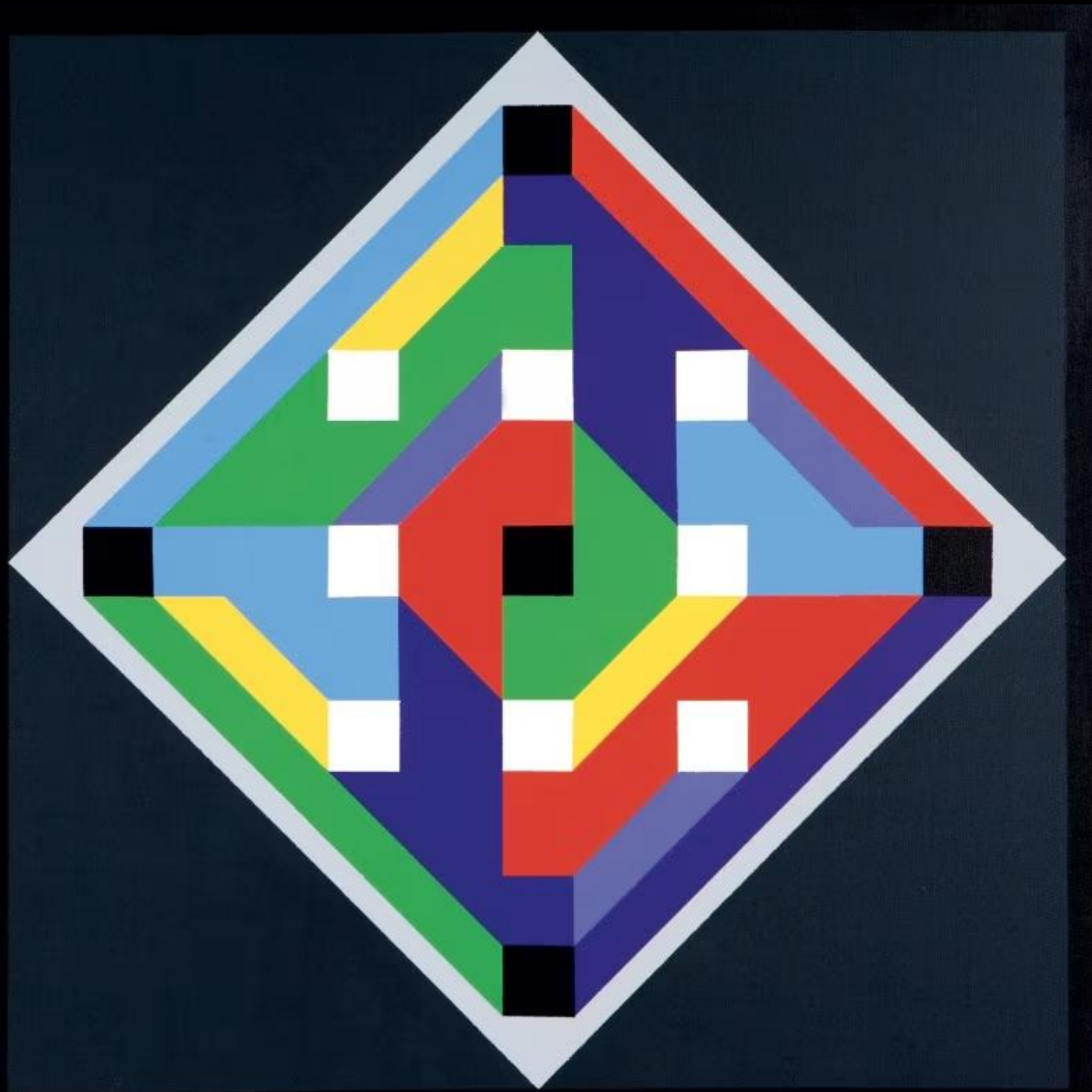

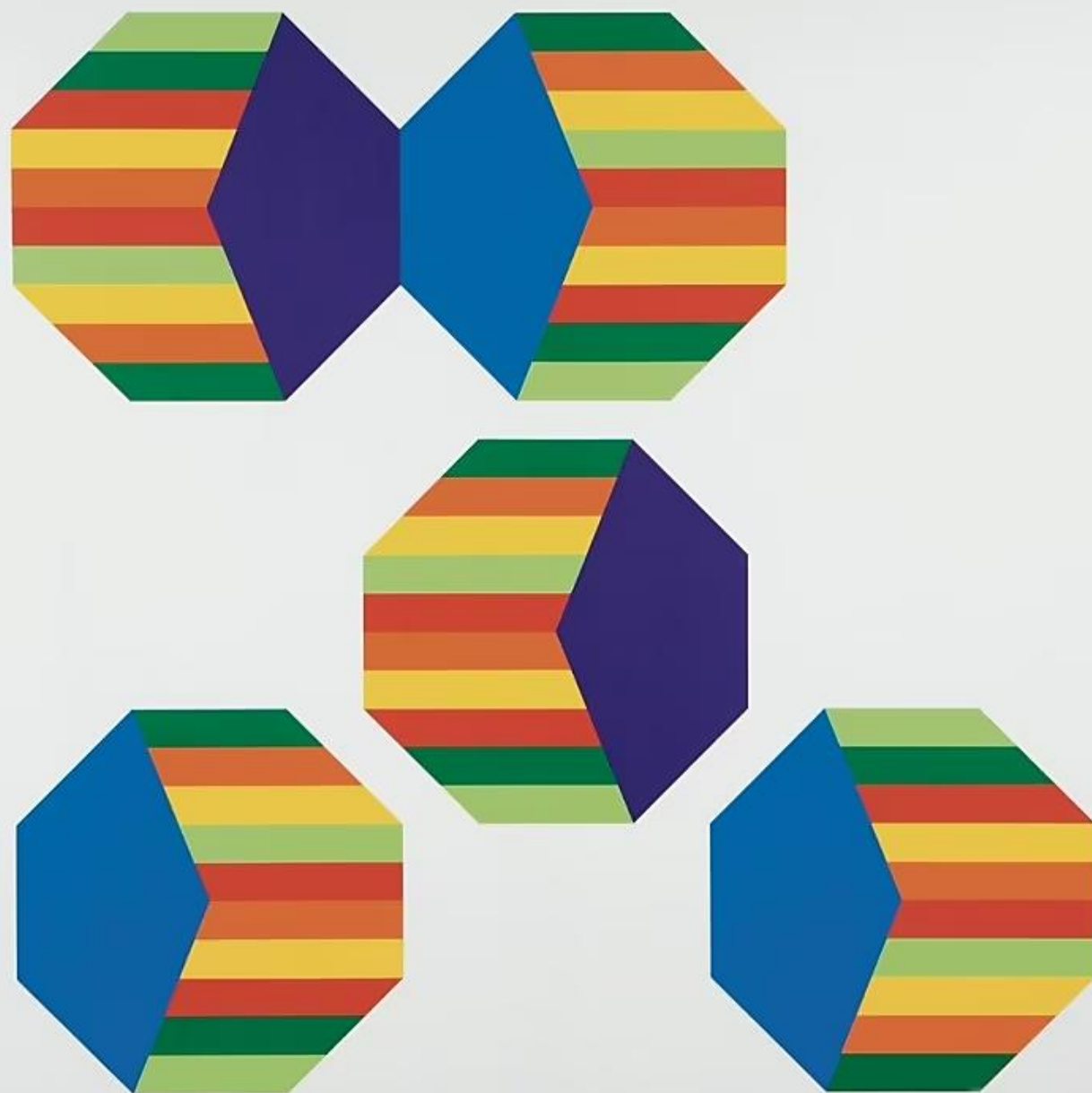

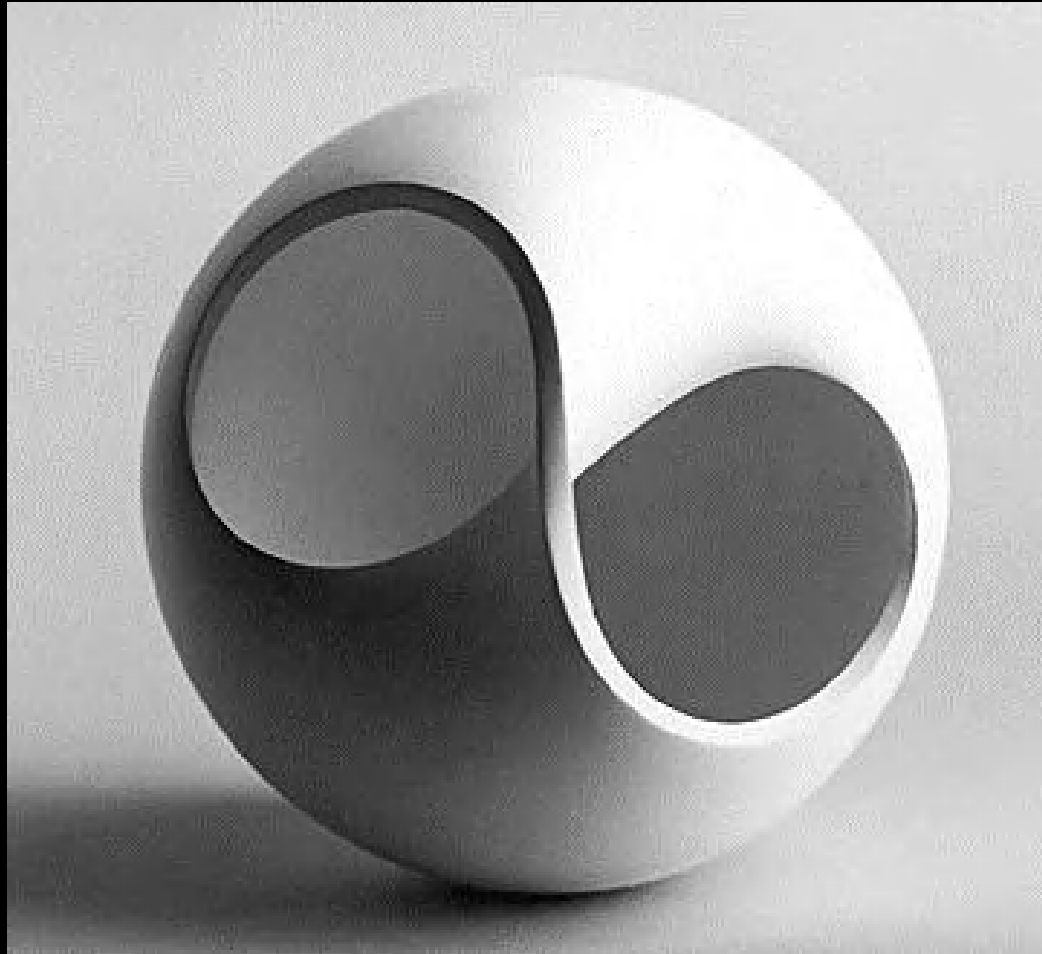

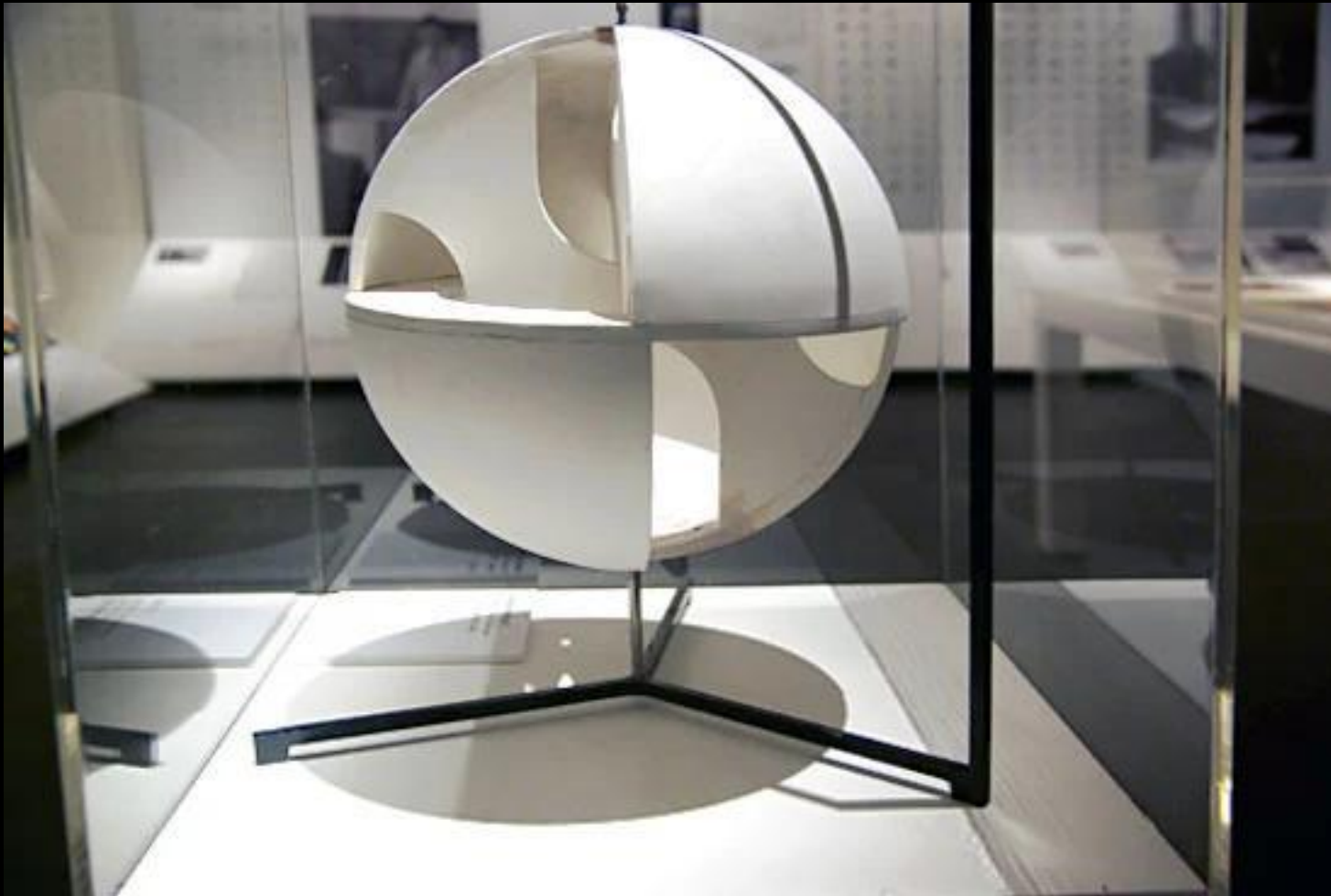

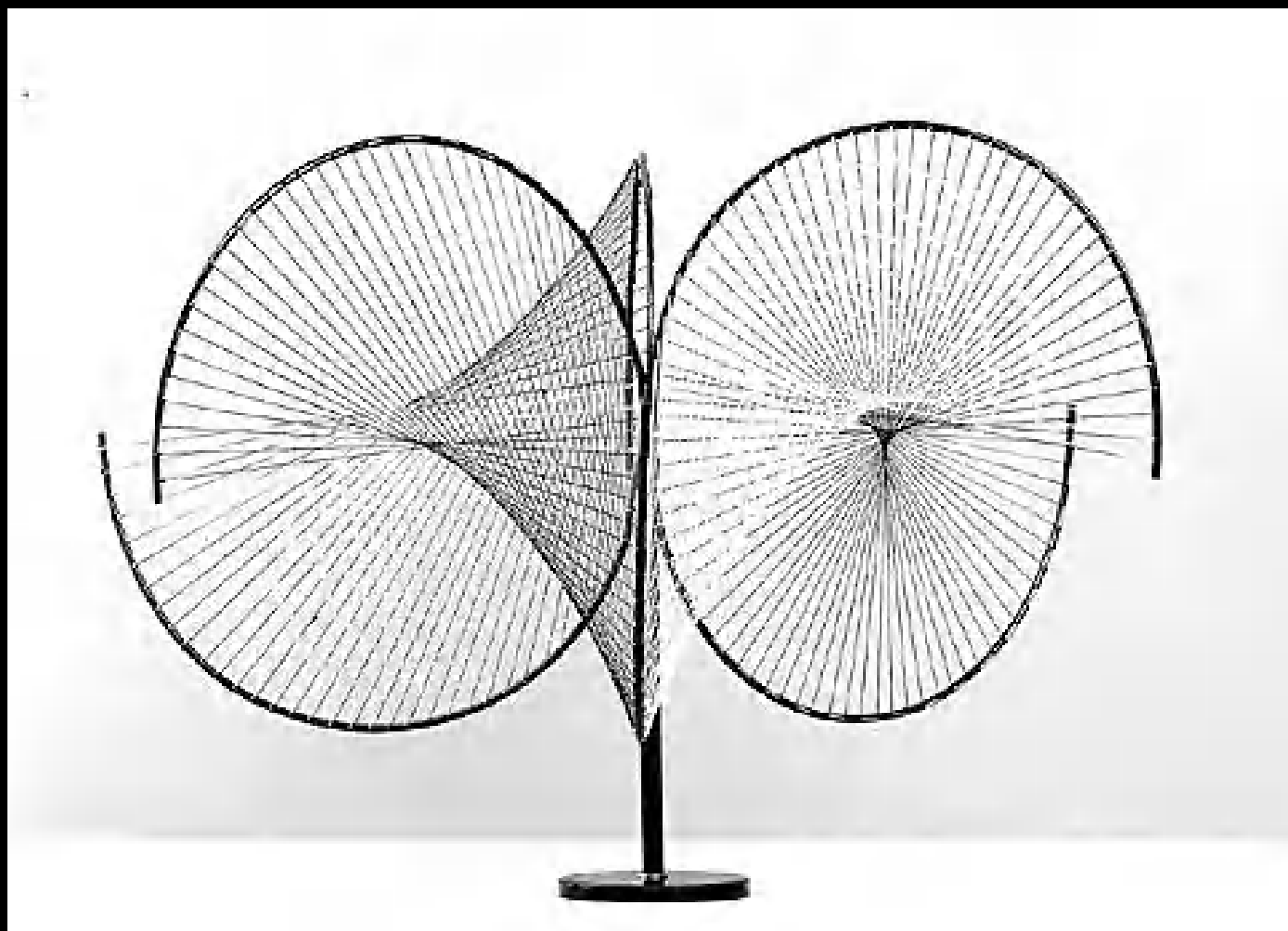

Tomas Maldonado

1958 – 59.

1959.

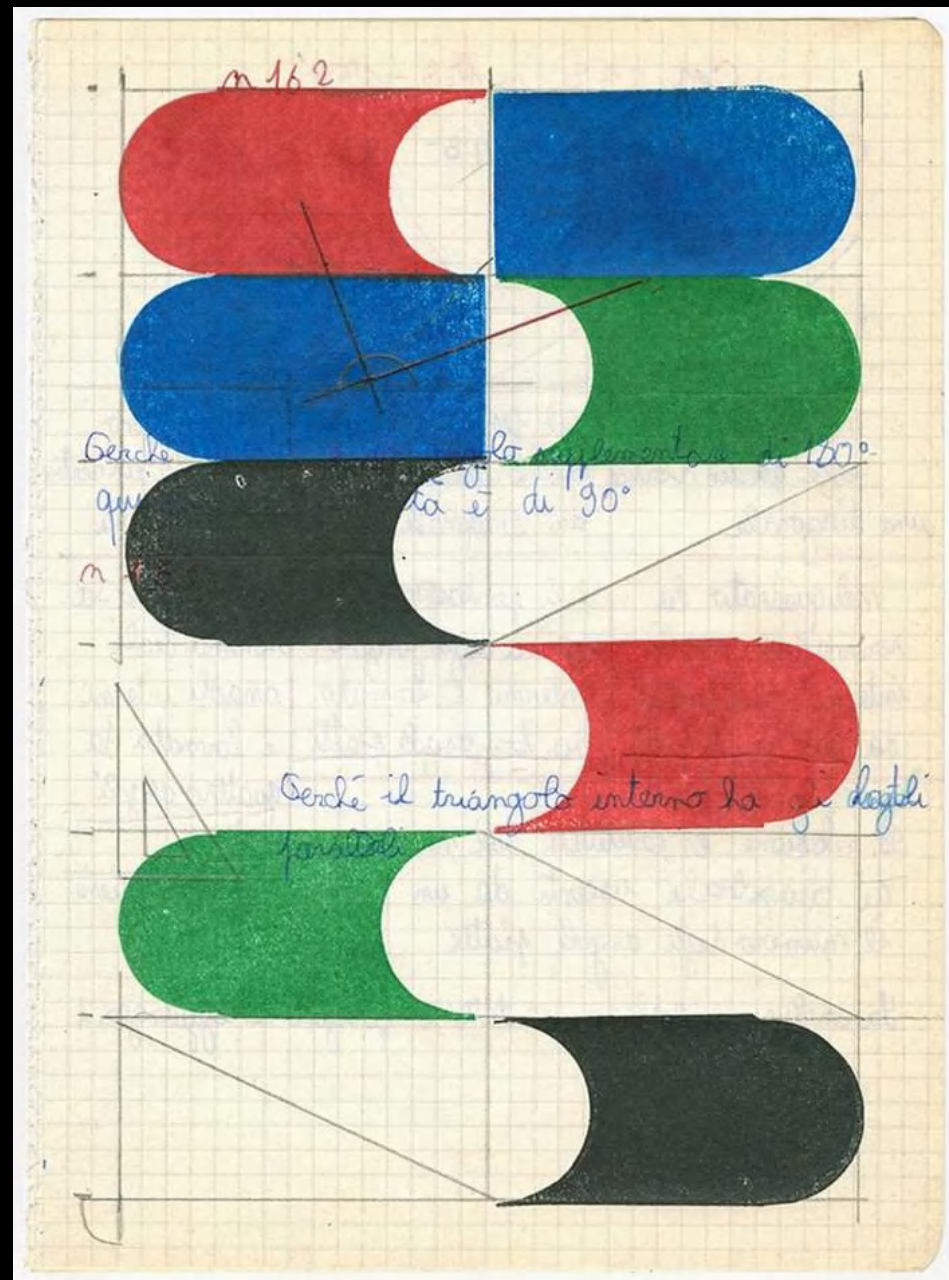

Tomas Maldonado, 1964.

Margarete Kögler

Bartok
Webern
Ravel

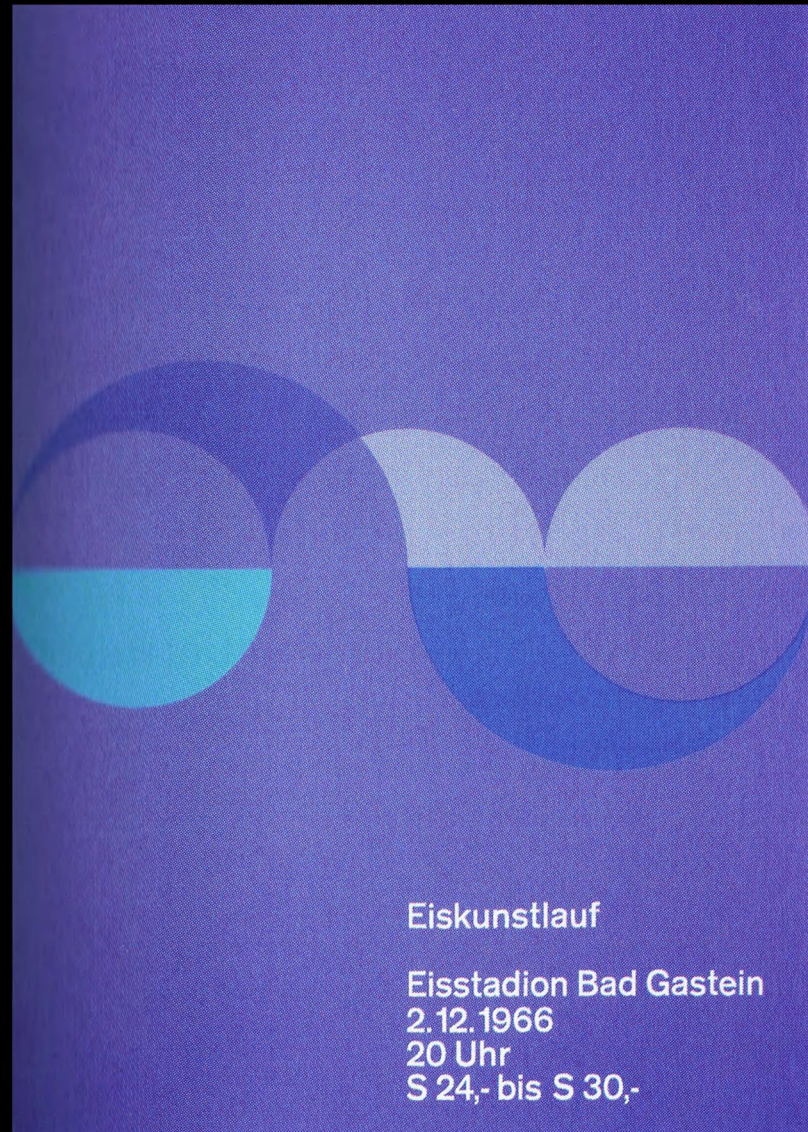
Weiner Philharmoniker
Kurhaus Bad Hofgastein
3.2.1965
20 Uhr

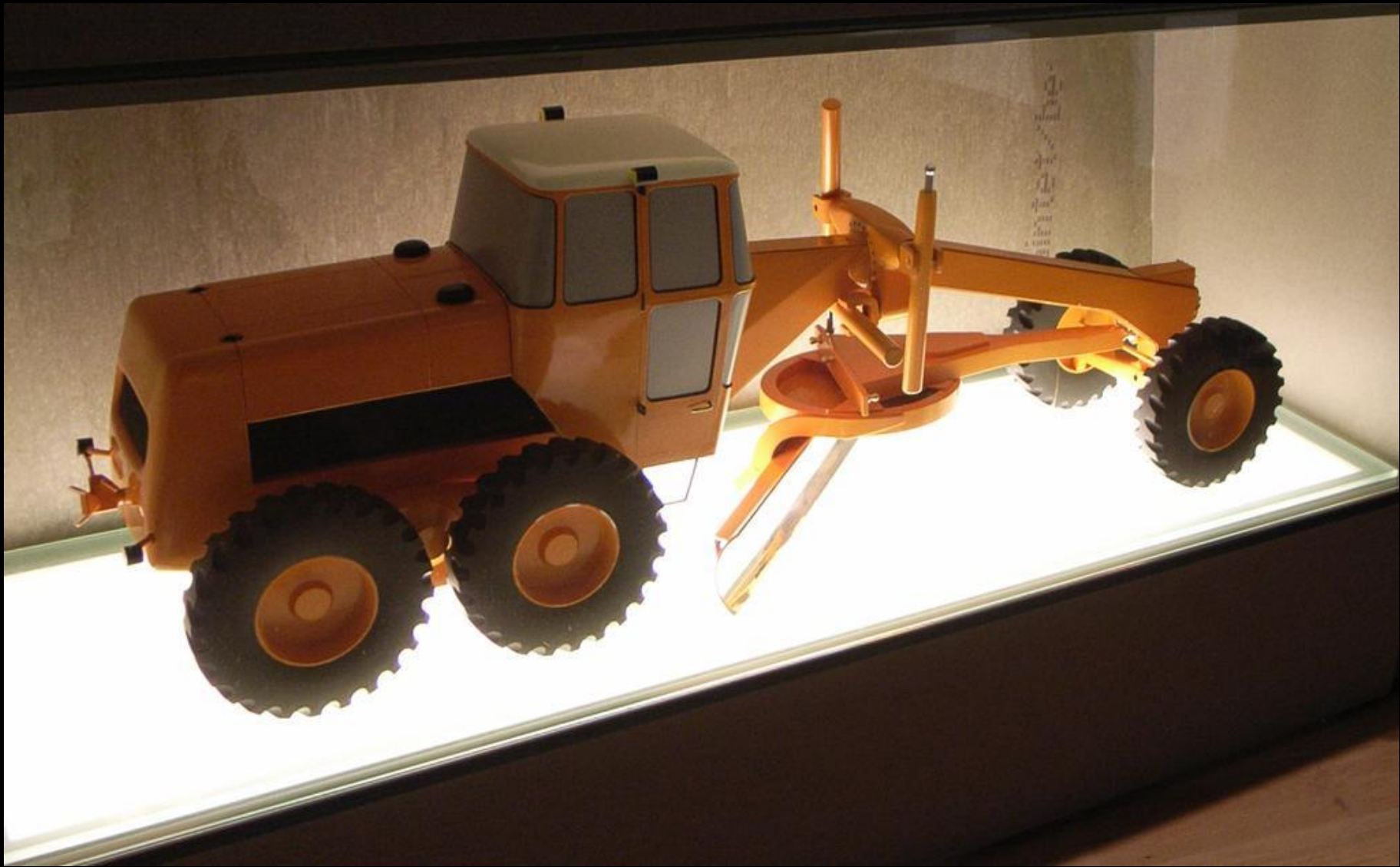
Margarete Kögler, 1965.

Margarete Kögler, 1965.

Margarete Kögler, 1965.

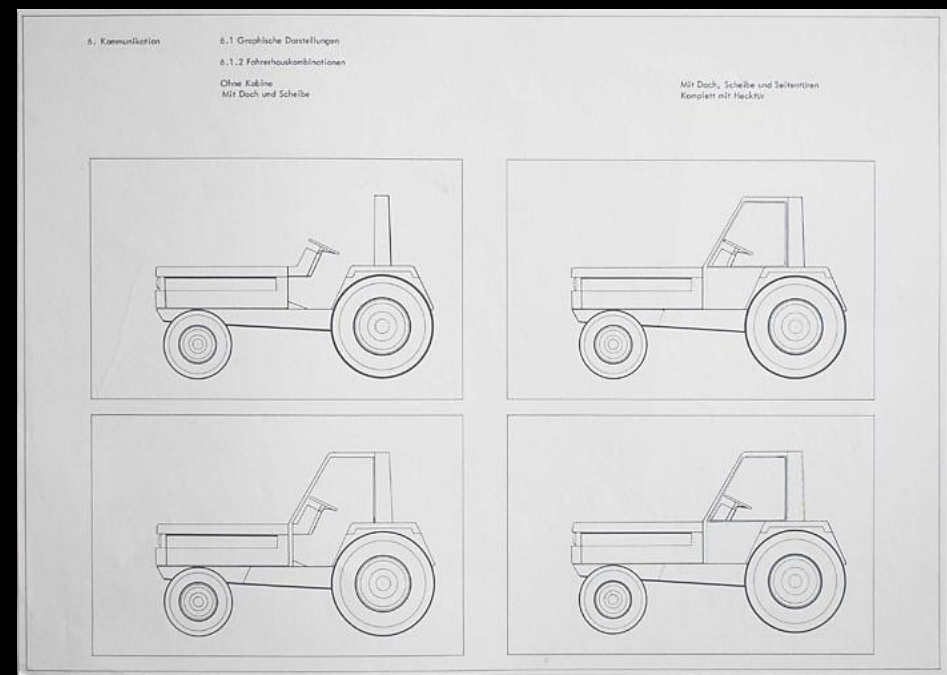
Klaus Krippendorff

Mihael Konrad, Pio Manzu i Fric Buh, 1965.

Pio Manzu, 1965.

Rodolfo Boneto i studenti: Manfred Herman, Diter Lasman i Eberhard Val, taxi trotočkaš, prototip, 1964.

Plastični automobil, rad diplomaca na Ulmu

Model autobuske stanice, studentski rad, 1967/68.

Tag der Inneren Mission

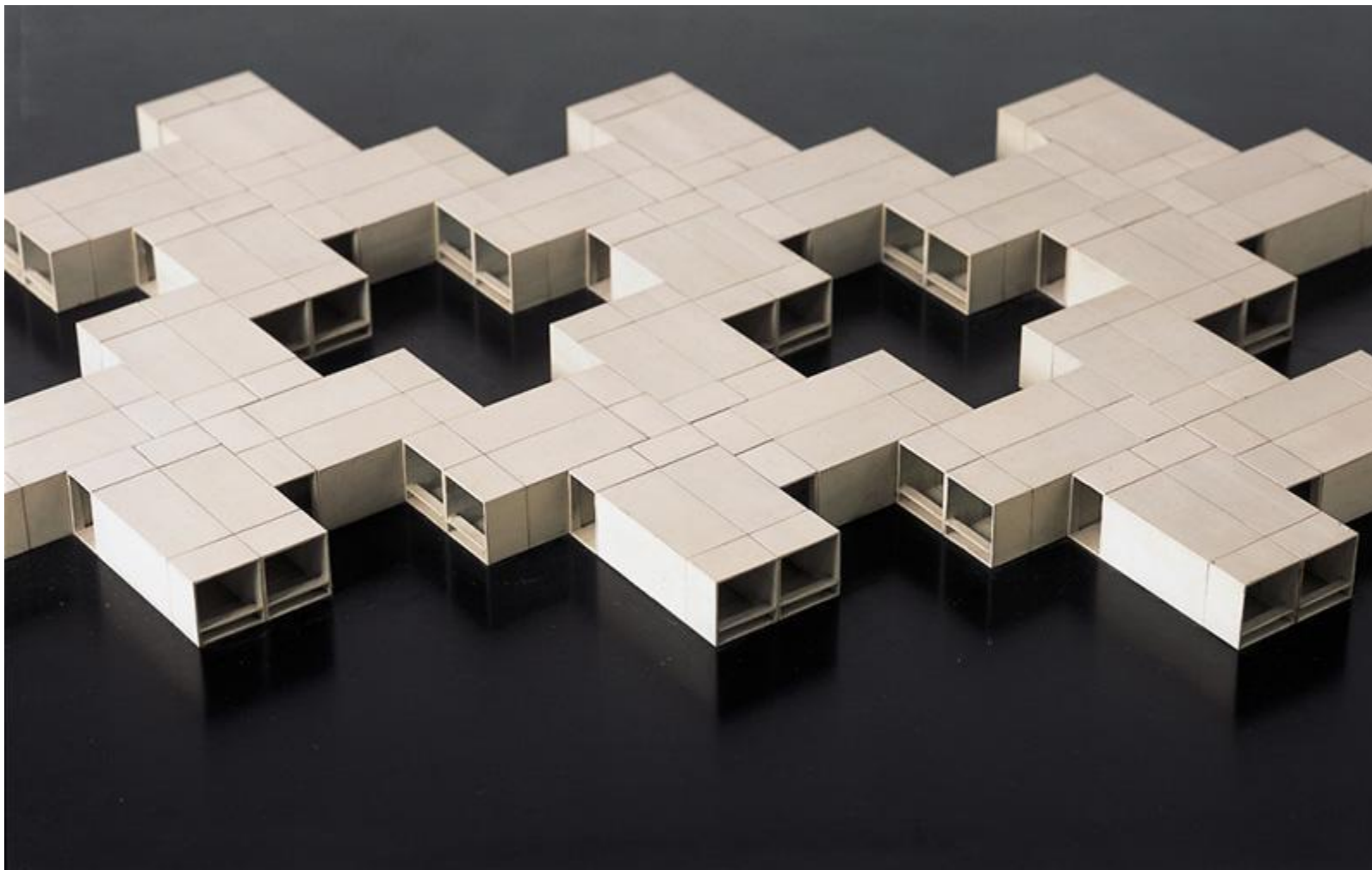

3. Juli 1955

Studentski plakat

Gerd Alfred Miler, 1957.

Bernd Mejer & Herbert Ohl, Prostorne jedinice za stambene zgrade, 1961.

Vilhelm Vagenfeld, 1950.

Vilhelm Vagenfeld, 1955.

Vilhelm Vagenfeld, 1956.

Herbert Hirš, 1958.

Stefan Lendel, *Monpti i Valentine*, 1968.